

ເລົ່າດີເຊຍ - ເລກສີ່

ປະຫວັດສາດທີ່ຊື່ອັນທັບກັນ

Jeff Pippenger

2023-09-01

ປະເດັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊື່ອອກ ຊື່ Stephen Haskell ອາດຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແມ່ນແມ່ນວ່າທ່ານໄດ້ທະນຸຖະໜອມມັນໄວ້ໃນການຍອມຮັບຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ນຳໃຫ້ຄວາມຈິງຂັ້ນປະຈຳແຈ້ງ ກໍຄື

ໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງທ້າຍຂອງອິສະຣາເອນໂບຮານ

ທ່ານຈະພົບເຫັນພ້ອມກັນນັ້ນເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່

ຊື່ອັນທັບຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດດຽວກັນ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດກຳລັງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນຈຳນວນຫຼາຍເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ

(ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ) ອິສະຣາເອນໂບຮານກຳລັງດຳເນີນຊີວິດຕາມປະສົບການຂອງ Laodicea

ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຈະຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ

ອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ກຳລັງດຳເນີນຊີວິດຕາມປະສົບການຂອງ Ephesus. Laodicea

ຂອງອິສະຣາເອນໂບຮານກຳລັງຖືກກະຈົດກະຈາຍ ແລະ Ephesus

ຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ກຳລັງຖືກຮວບຮວມເຂົ້າມາ ໃນປະຫວັດສາດອັນດຽວກັນນັ້ນ.

ແລະ “ແມ່ນແລ້ວ” ຖ້າທ່ານກຳລັງສົງໄສຢູ່

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າອາທິດນັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ຢືນຢັນພັນທະສັນຍາໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນ Daniel ບົດ

9, ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະອົງ ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍການເອົາຫີນຂວ້າງ Stephen ນັ້ນ,

ບໍ່ແມ່ນສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນຕາມຕົວອັກສອນແທ້ໆ, ແຕ່ໃນທາງພະຍາກອນແລ້ວມັນເປັນແນ່ນອນທີ່ສຸດ,

ເພາະວ່າໃນທາງພະຍາກອນ ໜຶ່ງປີເທົ່າກັບສາມຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ສາມຮ້ອຍຫົກສິບວັນຄຸນດ້ວຍເຈັດ

ເທົ່າກັບສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ, ແລະ “ໃຈກາງຢ່າງແທ້ຈິງ” ຂອງອາທິດຝ່າຍພະຍາກອນນັ້ນຄືໄມ້ກ້າງແຂນ.

ໃນທາງພະຍາກອນ ພຣະຄຣິດໄດ້ວາງໄມ້ກ້າງແຂນໄວ້ໃນໃຈກາງຢ່າງແທ້ຈິງຂອງໄລຍະເວລາຝ່າຍພະຍາກອນສອງ

ພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງວ່າ “ເຈັດເທື່ອ” ໃນ Leviticus 26 ນັ້ນ

ຖືກສະຖາປະນາແລະຄຳຈຸນໄວ້ໂດຍໄມ້ກ້າງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ. ມີໃຊ້ເລື່ອງບັງເອີນທີ່ເມື່ອ Sister White

ສັງສອນ—ດັ່ງທີ່ນາງໄດ້ກະທຳ—ວ່າ ທັງສອງຕາຕະລາງສັກສິດຂອງ Habakkuk; ແຜນພາບປີ 1843 ແລະ

1850 ນັ້ນ ມີຄຳພະຍາກອນສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງແຜນພາບພໍດີ,

ແລະທັງສອງແຜນພາບກໍມີໄມ້ກ້າງແຂນຢູ່ໃນໃຈກາງຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພາບປະກອບນັ້ນ.

“ພຣະຄຳພີບັນຈຸໄວ້ຊຶ່ງຫຼັກການທັງປວງທີ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງມາພ້ອມ

ສຳລັບທັງຊີວິດນີ້ ຫຼືສຳລັບຊີວິດທີ່ຈະມາ. ແລະຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີຈິດໃຈສຳນຶກຄຸນຄ່າແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະຄຳພີ ຈະອ່ານພຽງຂັດຽວໃດໜຶ່ງຈາກພຣະຄຳພີ

ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນນີ້ຊຶ່ງຄວາມຄິດອັນເປັນປະໂຫຍດບາງປະການ.

ແຕ່ຄຳສອນທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດຂອງພຣະຄຳພີ ບໍ່ອາດໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາເປັນຄັ້ງຄາວ ຫຼືແບບຂາດຕອນ.

ລະບົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ອ່ານຢ່າງຮັບຮ້ອນ

ຫຼືປະໝາດ ຈະສາມາດເຫັນໄດ້ຊັດແຈ້ງ.

ຊັບສົມບັດຫຼາຍປະການຂອງພຣະຄຳພີອັນຍິ່ງເລິກໄປກວ່າພື້ນຜິວຫຼາຍ

ແລະຈະໄດ້ມາກໍ່ແຕ່ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ແລະຄວາມພາກພຽນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ປະກອບກັນຂຶ້ນເປັນອົງລວມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກສືບຄົ້ນອອກມາ

ແລະຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້, ‘ບາງນ້ອຍຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະບາງນ້ອຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.’ ເອຊາຍາ 28:10.”

“ເມື່ອໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງນັ້ນແລະຮອບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ,
ສົງເຫັນນັ້ນຈະຖືກພົບວ່າສອດປະສານກັນຢ່າງສົມບູນແບບ.
ພຣະກົດຕິຄຸນແຕ່ລະເຫຼັ້ມເປັນສ່ວນເສີມເຕີມໃຫ້ແກ່ເຫຼັ້ມອື່ນໆ,
ຄຳພະຍາກອນທຸກຂໍ້ເປັນຄຳອະທິບາຍຂອງອີກຂໍ້ໜຶ່ງ,
ຄວາມຈິງທຸກປະການເປັນການຂະຫຍາຍອອກຂອງຄວາມຈິງອື່ນບາງປະການ.
ບັນດາແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າໃນລະບົບພິທີຂອງຊາວຢິວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂດຍພຣະກົດຕິຄຸນ.
ຫຼັກການທຸກປະການໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມີບ່ອນຂອງມັນ,
ຂໍ້ທັດຈິງທຸກປະການມີນ້ຳໜັກແລະຄວາມໝາຍຂອງມັນ. ແລະໂຄງສ້າງອັນສົມບູນຄົບຖ້ວນນັ້ນ,
ທັງໃນແບບແຜນແລະໃນການດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ, ເປັນພະຍານຍືນຍັນເຖິງພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ນຳພົນຂອງມັນ.
ໂຄງສ້າງເຊັ່ນນີ້ ບໍ່ມີຈິດໃຈໃດນອກຈາກພຣະຈິດຂອງພຣະອົງຜູ້ອະນຸມັດຕະພາບ ຈະສາມາດຄິດຮູ້ໄດ້
ຫຼືສ້າງຂຶ້ນໄດ້.” Education, 123.

ຄຽງຄູ່ກັບຫຼັກການທີ່ວ່າ ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດແຫ່ງນັ້ນຖືກຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite
ແລະໃນປະຫວັດສາດຂອງເຮົາດ້ວຍ ຍັງມີອີກຫຼັກການສຳຄັນໜຶ່ງທີ່ Adventism ໃນຍຸກຕົ້ນໄດ້ຍອມຮັບ.
ຫຼັກການນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນ “ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ” ຂອງປະຫວັດສາດດຽວກັນ
ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເພື່ອຖ່າຍທອດຄວາມຈິງ. Miller ໄດ້ຮັບຮູ້ສິ່ງນີ້ ແລະໄດ້ສອນມັນໂດຍກົງ.
ລາວໄດ້ສອນຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ຕາປະທັບທັງເຈັດໃນພຣະນິມົດ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັບຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆ, ແຕ່ໃນພາບປະກອບທີ່ຂະໜານກັນນັ້ນ
ຕາປະທັບເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງພາຍນອກ
ແລະຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງພາຍໃນ ຂອງປະຫວັດສາດອັນດຽວກັນ. Uriah Smith
ກໍໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກການນີ້ເຊັ່ນກັນ ແລະໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ “ພາຍໃນ” ແລະ “ພາຍນອກ” ຊຶ່ງສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
ເບິ່ງຄືວ່າເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການສະແດງເຖິງສອງເສັ້ນທີ່ຂະໜານກັນນັ້ນ.

“ຕາປະທັບຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາໃນ ພຣະນິມົດ ບົດທີ 4, 5, ແລະ 6.
ພາບເຫດການທີ່ຖືກສະແດງພາຍໃຕ້ຕາປະທັບເຫຼົ່ານີ້ ບາກົດໃຫ້ເຫັນໃນ ພຣະນິມົດ 6 ແລະ ຂໍ້ທຳອິດຂອງ
ພຣະນິມົດ 8. ຢ່າງແນ່ນອນ ພວກມັນຄອບຄຸມເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຣິສຕະຈັກ
ນັບແຕ່ການເປີດຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.”

“ໃນຂະນະທີ່ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດແຫ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດພາຍໃນຂອງຄຣິສຕະຈັກ,
ຕາປະທັບທັງເຈັດກໍນຳໃຫ້ເຫັນເຫດການສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດພາຍນອກຂອງຄຣິສຕະຈັກ.” Uriah
Smith, The Biblical Institute, 253.

ບັດນີ້ ພວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາເຖິງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ. ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕະໜັກວ່າ
ຄຣິສຕະຈັກສອງແຫ່ງທຳອິດ ແລະຕໍ່ມາອີກ ຄື ຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງທີສາມແລະແຫ່ງທີສີ່ ມີຄວາມສຳພັນແບບ
“ເຫດ ແລະ ຜົນ” ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ.
ສະເໝີນາແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກໂຮມຂົມເຫັງ, ແລະ
ເອເຟໂຊແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ໂລກທັງສິ້ນ.

“ທີ່ມີອົງອັນຕາຍອາດມີເອງ ພວກສາວົກໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຄຣິສຕຽນ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ.
ຊື່ນັ້ນໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຄຣິດເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນໃນການປະກາດ ການສັ່ງສອນ
ແລະການສັນທະນາຂອງພວກເຂົາ. ຢ່າງບໍ່ຂ້າດສາຍ ພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າຊ້ຳເຖິງເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກໍານົດຂຶ້ນໃນ
ນຊ່ວງອັນເວລາແຫ່ງພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້
ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍການສະຖິດຢູ່ດ້ວຍພຣະອົງເປັນການສ່ວນຕົວ.
ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ເມື່ອຍ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢູ່ເທິງຄຳສັ່ງສອນ
ແລະການອັດສະຈັນໃນການຮັກສາໂຮກຂອງພຣະອົງ. ດ້ວຍຮົມຝິປາກທີ່ສິ້ນໄຫວ

ແລະດວງຕາທິຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມທຸກລະທົມຂອງພຣະອົງໃນສ່ວນ
ການທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ການພິຈາລະນາຄະດີ ແລະການປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງຄວາມອົດກັ້ນ
ແລະຄວາມຖອມຕົນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງອົດທົນຕໍ່ການໝື່ນປະໝາດ ແລະການທໍລະມານ
ທີ່ສັດຕູຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳແກ່ພຣະອົງ, ແລະຄວາມສົງສານອັນດຸດດັງພຣະເຈົ້າ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງພຣະອົງ. ການຄົ້ນພຣະຊົນ
ແລະການສະເດັດຂັ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ແລະພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນສະຫວັນ
ໃນຖານະຜູ້ກາງເພື່ອມະນຸດທີ່ຕົກໃນບາບ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາຊົມຊື່ນທີ່ຈະກ່າວເຖິງ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຄົນຕ່າງສາສະໜາຈຶ່ງສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ ຄຣິສຕຽນ
ເພາະວ່າພວກເຂົາປະກາດພຣະຄຣິດ ແລະທຸນອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະອົງ."

"ແມ່ນພຣະເຈົ້າເອງທີ່ປະທານນາມວ່າ ຄຣິດສະຕຽນ ແກ່ພວກເຂົາ. ນີ້ເປັນນາມແຫ່ງກະສັດ,
ຊຶ່ງປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຜູກຕົນເຂົ້າກັບພຣະຄຣິດ. ໃນເລື່ອງນາມນັ້ນ ຕໍ່ມາຢາໂກໂບໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ,
'ພວກຄົນຮຽງມືບິດໄດ້ຂົ່ມເຫັງພວກທ່ານ ແລະລາກພວກທ່ານໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາດອກຫຼີ'
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝື່ນປະໝາດນາມອັນມີຄຳສັ່ນຄວນນັ້ນ ຊຶ່ງພວກທ່ານຖືກເອີ້ນຕາມນາມນັ້ນດອກຫຼີ'
James 2:6, 7. ແລະເປໂຕໄດ້ປະກາດວ່າ, 'ຖ້າຜູ້ໃດທີ່ທຸກໃນຖານະເປັນຄຣິດສະຕຽນ,
ກໍຢ່າໃຫ້ລ້າວລະອາຍ; ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ລ້າວຖອດພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າເນື່ອງດ້ວຍເຫດນີ້.'
'ຖ້າພວກທ່ານຖືກຕິດຽນເພາະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ;
ເພາະວ່າພຣະວິນຍານແຫ່ງລັດສະໝີ ແລະແຫ່ງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ເໝືອນພວກທ່ານ.' 1 Peter 4:16, 14."
Acts of the Apostles, 157.

ຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກຍຸກຕົ້ນ ທີ່ດຳເນີນຊີວິດ "ຢ່າງຊອບທຳໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ"
ຊຶ່ງເປັນ "ເຫດ" ທີ່ຍອມກໍໃຫ້ເກີດ "ຜົນ" ຢູ່ສະເໝີ.

ແມ່ນແທ້, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງຊອບທຳໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ. 2
ຕີມໂທຽວ 3:12

ຄວາມເປັນຄົນຊອບທຳຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ
ໄດ້ນຳມາຊຶ້ງການຂົ່ມເຫັງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງສະເມນີາ.
ຄຣິສຕະຈັກທັງສອງແຫ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຫດແລະຜົນ,
ແລະຜົນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີເຫດນຳໜ້າ. ການຂົ່ມເຫັງໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຖືກຍຸເຢຍຊົນໂດຍການສຳແດງອອກຂອງສົງຄົມ Sister White ເອີ້ນວ່າ
"ຄວາມເປັນຄົນຊອບທຳແບບດັ້ງເດີມ."
ຊຶ່ງເປັນຄວາມເປັນຄົນຊອບທຳທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວໃນປະຫວັດສາດໃນອະດີດ ຫຼື
ໃນປະຫວັດສາດຍຸກດັ້ງເດີມ.

"ເຖິງແມ່ນວ່າການເສື່ອມຖອຍຂອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມເຄົາລົບຢ່າງເກງຈະແຜ່ຫຼາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ,
ກໍຍັງມີຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກເຫຼົ່ານີ້.
ກ່ອນການສະເດັດມາເຢຍຢາມຄັ້ງສຸດທ້າຍແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອໂລກ,
ໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີການຟື້ນຟູແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະທຳແບບດັ້ງເດີມ
ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຫັນອີກນັບແຕ່ສະໄໝອັກຄະສາວົກ.
ພຣະວິນຍານແລະຄຣິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຫລັງເທິງບັນດາລູກຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລານັ້ນ
ຫຼາຍຄົນຈະແຍກຕົນອອກຈາກຄຣິສຕະຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ
ທີ່ຄວາມຮັກຕໍ່ໂລກນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາແທນທີ່ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ. ຫຼາຍຄົນ,
ທັງໃນພວກສາສນາຈານແລະປະຊາຊົນ, ຈະຍືນດີຮັບເອົາຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ຖືກປະກາດໃນເວລານີ້"

ເພື່ອຕຽມຊົນຊາດໜຶ່ງໄວ້ສຳລັບການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ສັດຕູແຫ່ງຈິດວິນຍານບາຖະໜາຈະຂັດຂວາງວຽກງານນີ້,
ແລະກ່ອນທີ່ໄວລາສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວເຊັ່ນນັ້ນຈະມາຮອດ,
ມັນຈະເພຍຍາມບ້ອງກັນມັນໂດຍການນຳເອົາຂອງປອມເຂົ້າມາ.
ໃນຄຣິສຕະຈັກເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມັນສາມາດນຳເຂົ້າມາໄວ້ໃຕ້ອຳນາດການຫຼອກລວງຂອງມັນໄດ້
ມັນຈະເຮັດໃຫ້ບາກົດປະດຸດດັງວ່າພຣະພອນພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເທລົງຢູ່;
ຈະມີການສຳແດງອອກຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຄິດວ່າເປັນຄວາມຕົນຕົວທາງສາສະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
ຝຽງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຈະປົກຄຸມດ້ວຍພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງກະທຳການອັດສະຈັນເພື່ອພວກເຂົາ
ໃນຂະນະທີ່ວຽກງານນັ້ນເປັນຂອງວິນຍານອື່ນ. ພາຍໃຕ້ຮູບລັກທາງສາສະໜາ,
ຊາຕານຈະສະແຫວງຫາການຂະຫຍາຍອົດທິພົນຂອງມັນເໝືອນໂລກຄຣິສຕຽນ." The Great
Controversy, 464.

ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນຂອງ "ວັນສຸດທ້າຍ" ແມ່ນການຟື້ນຟູຂອງ "ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າແບບດັ້ງເດີມ"
ດັ່ງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ. ມັນເປັນການຟື້ນຟູທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະບວນການໜຶ່ງ, ບໍ່ແມ່ນໃນຄຣິສຕະຈັກ.
ປະຫວັດສາດທີ່ Sister White ໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍການຟື້ນຟູນັ້ນ ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງ "ຍຸກອັກຄະສາວົກ,"
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ. ການຟື້ນຟູນັ້ນຈະກຳເນີດ "ການຂົ່ມເຫັງ."

"ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຈຳລອງ, ຫຼາຍຄົນຈະຫຼົບໜີເພື່ອຮັກສາຊີວິດຈາກນະຄອນແລະບ້ານເມືອງທັງຫຼາຍ,
ແລະຫຼາຍຄົນຈະເປັນມູ່ຮະນະສັກຂີ້ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ໃນການຢືນຢັດບົກບ້ອງຄວາມຈິງ." Selected
Messages, book 3, 397.

"ຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດໃນໂລກ" ໃນຂໍ້ຄວາມຕຳໄປນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກເອເຟໂຊ, ແຕ່
ຕໍ່ຂະນະດຽວກັນກໍຍັງເປັນແບບຢ່າງເຊິ່ງລ່ວງໜ້າເຖິງປະຫວັດສາດຂອງແອດເວນຕິສົມແຫ່ງລາໂອດິເຊຍໃນຕອນ
ສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

"ການພິພາກສາຖືກຫັນກັບໄປຂ້າງຫຼັງ, ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳຢືນຢູ່ກ່ອນໄປ;
ເພາະຄວາມຈິງໄດ້ລົ້ມລົງໃນຖະໜົນ, ແລະຄວາມທ່ຽງທຳບູກຳເຂົ້າມາໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຄວາມຈິງຂາດຫາຍໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຫັນໜ້າຈາກຄວາມຊົ່ວ ກໍກາຍເປັນເຫຍືອ.' ເອຊາຍາ 59:14, 15.
ສິ່ງນີ້ໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງໃນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດເມື່ອຊົງດຳລົງຢູ່ໃນໂລກ.
ພຣະອົງຊື່ສັດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍປະຕິເສດປະເພນີ ແລະ
ຂໍ້ກຳນົດຂອງມະນຸດທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນແທນທີ່ຂອງພຣະບັນຍັດນັ້ນ. ເພາະເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຖືກກຽດຊັງ ແລະ
ຖືກຂົ່ມເຫັງ. ປະຫວັດສາດນີ້ກໍລັງຖືກທຳຊ້ຳອີກ." Christ's Object Lessons, 170.

ປະສົບການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອເຟໂຊ ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນກັບປະສົບການຂອງລາໂອດິເຊຍ.
ພວກຍິວທີ່ມັກໃຕ້ຖຽງຈຸກຈືກເປັນລາໂອດິເຊຍແຫ່ງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ
ພຣະຄຣິດກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເປັນເອເຟໂຊແຫ່ງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝໃໝ່.
ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ເປີດຕົວຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ, ແລະ ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນ
"ວັນສຸດທ້າຍ" ຊຶ່ງຖືກຄັດຄ້ານໂດຍພວກລາໂອດິເຊຍ ຜູ້ທີ່ເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນຍິວ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນ.

"ພັນທະກົດຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ
ພັນທະກົດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໃນວັນສຸດທ້າຍອອກໄປດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງເອລີຍາ
ເພື່ອປຸກປະຊາຊົນໃຫ້ຕື່ນຈາກຄວາມເສຍເມືອຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນ ໃນຫຼາຍປະການກໍເປັນຢ່າງດຽວກັນ.
ພັນທະກົດຂອງທ່ານເປັນແບບຢ່າງຂອງພັນທະກົດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງກະທຳໃນຍຸກນີ້.
ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອພິພາກສາໂລກດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.
ບັນດາຜູ້ສື່ຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊື່ຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ໂລກ
ຈະຕ້ອງຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດ

ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງມາທາງໄວ້ສໍາລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທໍາອິດຂອງພຣະອົງ.
ໃນວຽກການຕຽມພ້ອມນີ້, 'ທຸກໆບຸກຄົນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ທຸກພູມເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕໍ່າລົງ;
ທາງຄົດຄວາມຈະຖືກເຮັດໃຫ້ກົງ ແລະ ບ່ອນຂຸບຂະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້າບພຽງ'
ເພາະວ່າປະຫວັດສາດຈະຖືກຊໍ້າຮອຍອີກ, ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ 'ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຈະຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ
ມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນ; ເພາະປາກຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ້າວໄວ້ແລ້ວ.'" Southern Watchman,
ວັນທີ 21 ມີນາ, 1905.

ເອເຟໂຊແມ່ນ "ສາເຫດ" ແລະ ສະເມືນາແມ່ນ "ຜົນ." ເປົ້າໂມສ ແລະ ທີອາທິຣາ
ກໍເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສໍາພັນແບບສາເຫດແລະຜົນເຊັ່ນດຽວກັນ.
ເປົ້າໂມສແມ່ນຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງການປະນີປະນອມ
ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນສາສະໜາເສືອມໂຊມໂດຍການປະສົມມັນເຂົ້າກັບສາສະໜາອຸກຣີດ.
ຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນໄດ້ລົ້ມລົງເມື່ອມັນຍອມຮັບຫຼັກດັ່ງທີ່ວ່າ
ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບຂອງສາສະໜາອຸກຣີດສາມາດດຳຮັງຢູ່ຮ່ວມກັນພາຍໃນຂອບເຂດຂອງມັນໄດ້.
ຈັກກະພັດ ຄອນສະຕັນຕິນ ເປັນສັນຍະລັກຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງການປະນີປະນອມນັ້ນ, ແລະ ບົດບາດທາງຄຳ
ພະຍາກອນຂອງລາວຄືການກໍ່ໃຫ້ເກີດການຫຼົງໄປຈາກຄຣິສຕຽນແທ້ໆໜ້າກ່ອນທີ່ລະບົບສັນຕະປາປາຈະຖືກ
ເປີດເຜີຍ.

ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານດ້ວຍວິທີໃດໆເລີຍ: ເພາະວ່າວັນນັ້ນຈະບໍ່ມາ
ນອກຈາກວ່າການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຈະມາເຖິງກ່ອນ ແລະ ຄົນແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ
ຄືບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ຜູ້ທີ່ຕັດຕໍາ ແລະ ຍົກຕົນຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ
ຫຼືທີ່ຖືກນະມັດສະການ; ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງກັບວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ
ໂດຍສະແດງຕົນວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ. ພວກທ່ານບໍ່ຈົບຫຼືວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ? ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ
ສິ່ງໃດກໍາລັງຫ້າມຍັບຢັ້ງລາວໄວ້ ເພື່ອລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງລາວ.
ເພາະວ່າຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳນັ້ນກໍາລັງກະທຳການຢູ່ແລ້ວ:
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງຍັບຢັ້ງຢູ່ໃນບັດນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຍັງຍັບຢັ້ງຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກຍົກອອກໄປຈາກທາງ.
ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ອະທຳນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ
ຜູ້ຊົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜະລານລາວເສຍດ້ວຍລົມແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຈະທຳລາຍລາວເສຍດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. 2 ເທສະໂລນີກ 2:3–8.

ຄຣິດຈັກເປົ້າໂມສແມ່ນ "ເຫດ," ແລະ ທີອາທິຣາແມ່ນ "ຜົນ." ຜູ້ພະຍາກອນດານເືອນໄດ້ນຳສະເໜີປະຫວັດສາ
ດແຫ່ງຄວາມເປັນນອກສາສະໜາທີ່ອ່ອນໄຫວຍອມທາງໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາປາເລື້ອຍມາ, ແລະ
ການຕົກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ນຳໜ້າກ່ອນການສະຖາປະນາອຳນາດສັນຕະປາປາ ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ
ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຢູ່ໃນດານເືອນບົດ 11.

ເພາະວ່າເຮືອຂອງຄິດຕິມຈະຍົກມາຕໍ່ຕ້ານເຂົາ; ເພາະສະນັ້ນເຂົາຈະເສົ້າໃຈ ແລະ ຫວນກັບໄປ
ແລະ ມີຄວາມໂກດຄຽດຕໍ່ພັນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົ້ນສຸດ; ເຂົາຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ; ແມ່ນແຕ່ຈະຫວນກັບໄປ
ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ລະຖືມືພັນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົ້ນສຸດ.
ແລະ ກອງກຳລັງຈະຢືນຢູ່ຜ່າຍຂອງເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳໃຫ້ສະຖານບໍ່ລົ້ນສຸດອັນເຂັ້ມແຂງເປັນມົນທົນ,
ແລະ ຈະຍົກເລີກເຄື່ອງບຸຊາປະຈຳວັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕັ້ງສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາ.
ດານເືອນ 11:30–31.

ຄຣິດຈັກແຫ່ງການປະນີປະນອມ
ຊຶ່ງໄດ້ຕົກຖອຍໄປກ່ອນທີ່ອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາຈະຖືກເຜີຍແຜ່ເຂົ້າສູ່ໜ້າປະຫວັດສາດ
ຖືກດານເືອນແທນຄຳໄວ້ວ່າເປັນ "ພວກທີ່" ໄດ້ລະຖືມື "ພັນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົ້ນສຸດ."

ຫຼັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ລະຖິ້ມພັນທະສັນຍາແລ້ວ ຈຶ່ງເກີດມີອຳນາດສັນຕະປາບາຂຶ້ນ
ຊຶ່ງດານເຮັດແທນຄຳໄວ້ວ່າເປັນ "ສິ່ງທີ່ໜ້າຊົງອັນນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເບົາ,"
ແລະໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງບັນລັງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ຊົດເຕີໄວທ໌
ໄດ້ລະບຸເຖິງຫົກຂັ້ນສູດທ້າຍຂອງດານເຮັດບົດທີ 11 ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ "ຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮັດບົດທີ 11
ໄດ້ເກືອບບັນລຸຄວາມສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ."
ຫົກຂັ້ນສູດທ້າຍນັ້ນແມ່ນການສຳເລັດຂັ້ນສູດທ້າຍຂອງດານເຮັດບົດທີ 11, ແລະນາງສອນວ່າ
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນຄຳໂດຍຂໍ້ພະຄຳສູດທ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຖືກວາງແບບໄວ້ແລ້ວໂດຍ ດານເຮັດ 11:30–36,
ຊຶ່ງລະບຸເຖິງ "ເຫດ ແລະ ຜົນ" ທາງປະຫວັດສາດ ທີ່ Pergamos ແລະ Thyatira ເປັນຕົວແທນ.

"ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະສູນເສຍ. ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢູ່ຂ້າງໜ້າເຮົາ.
ໂລກກຳລັງຖືກປຸກເປັນດ້ວຍຈຸດວິນຍານແຫ່ງສິ່ງຄາມ. ອົກັບດິນ
ເຫດການແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນຈະເກີດຂຶ້ນ.
ຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮັດບົດທີ 11 ໄດ້ເກືອບບັນລຸການສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.
ປະຫວັດສາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ."

"ໃນຂໍ້ທັສາມສົບ ໄດ້ກ່າວເຖິງອຳນາດໜຶ່ງທີ 30 ຫາ 36 ທີ່ຖືກອ້າງອີງ."

"ເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ." Manuscript Releases,
ເລກທີ 13, 394.

ຄວາມສຳພັນແບບເຫດແລະຜົນຂອງ Pergamos ແລະ Thyatira
ພ້ອມທັງຄວາມສຳພັນແບບເຫດແລະຜົນຂອງ Ephesus ແລະ Smyrna ຈະຖືກຊ້ຳອີກໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ."
ພວກໂບຣແຕສແຕນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຈະປະນີປະນອມກັບການບູຊາຮູບເຄົ້າລົບ,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Pergamos
(ເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນສູງສຸດຂອງການບູຊາຮູບເຄົ້າລົບຄືການນະມັດສະການດວງອາທິດ),
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຖອຍຫຼັງໄປ ທາງກໍຈະຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນແຫ່ງບາບ
ເພື່ອໃຫ້ຖືກເປີດເຜີຍອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນ. ໃນຂະນະທີ່ການຖອຍຫຼັງ
ແລະການຍົກຕຳແໜ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາຂຶ້ນເທິງບັນລັງຖືກຊ້ຳອີກ,
ພະເຈົ້າກໍຈະຊົງຍົກຕັ້ງຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນພ້ອມກັນ ອັນຖືກເປັນແບບໂດຍ Ephesus ເພື່ອຖືຂ່າວສານແຫ່ງ
Daniel ແລະ Revelation ໄປສູ່ໂລກ, ແລະການຂົ່ມເຫັງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Smyrna ກໍຈະຖືກຊ້ຳອີກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງສາມຄຣິດຕະຈັກສູດທ້າຍ ຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ຕາປະທັບສັດວົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດ ເປັນແນວຄວາມຈິງພາຍນອກ
ທີ່ດຳເນີນຄຽງຂະໜານກັນກັບແນວຄວາມຈິງພາຍໃນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິດຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດ.
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ, Uriah Smith ໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງນີ້ໄວ້ດັ່ງນີ້:

"ໃນຂະນະທີ່ຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດສະແດງເຖິງປະຫວັດສາດພາຍໃນຂອງຄຣິດຕະຈັກ,
ຕາປະທັບທັງເຈັດນຳມາໃຫ້ເຫັນເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດພາຍນອກຂອງມັນ." Uriah Smith,
The Biblical Institute, 253.

ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ ຄຣິດຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງສອງຄວາມສຳພັນແບບ
"ເຫດແລະຜົນ" ທີ່ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ." ໂດຍອີງໃສ່ຜູ້ປຸກເບີກແຫ່ງອັດເວັນຕົກສົມ,
ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ສັດອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ປະຫວັດພາຍໃນສື່ປະການຂອງຄຣິດຈັກນັ້ນຄວນຈະມີປະຫວັດພາຍນອກຄູ່ຂະໜານກັນ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕາປະທັບສັດວົງທຳອິດ.
ຕາປະທັບດວງທີໜຶ່ງແລະດວງທີສອງສະທ້ອນລັກສະນະດຽວກັນຂອງເອເຟໂຊແລະສະເມີນາ,

ແຕ່ໃຊ້ມ້າສີຂາວເພື່ອເປັນຕົວແທນງານແຫ່ງການນຳຄຣິດສາສະໜາໄປສູ່ໂລກ.
ມັນເປັນຕົວແທນງານພາຍນອກຂອງຄຣິດຈັກ,
ແລະຕາປະທັບດວງທຣີອງເປັນຕົວແທນການອາບເລືອດຂອງສະເມນິດວັດຍມ້າສີແດງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເມື່ອລູກແກະໄດ້ເປີດຕາໜຶ່ງໃນບັນດາຕາປະທັບນັ້ນ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງຟ້າຮ້ອງ ຄືກັບວ່າ ສັດມີຊີວິດຕົວໜຶ່ງໃນສັງຄົມນັ້ນເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາແລະເບີ້.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນ ແລະເບີ້ແມ່, ມີມ້າຂາວໂຕໜຶ່ງ: ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມ້ານັ້ນຖືຄັນທະນູ;
ແລະມີນົກກຸດອັນໜຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ລາວ: ແລະລາວໄດ້ອອກໄປຢ່າງຜູ້ຊະນະ ແລະເພື່ອຈະຊະນະ.
ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທຣີອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສັດມີຊີວິດຕົວທຣີອງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາແລະເບີ້.
ແລະມີມ້າອີກໂຕໜຶ່ງອອກໄປ ຊຶ່ງເປັນສີແດງ: ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມ້ານັ້ນ
ໃຫ້ເອົາສັນຕິສຸກອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃຫ້ມະນຸດຂ້າກັນແລະກັນ:
ແລະຕາບໃຫຍ່ເລີ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ລາວ. ພຣະນິມິດ 6:1–4.

ພຣະທຳເຊຊາຣີຢາມຂີ້ຄວາມຢູ່ບາງຕອນທີ່ລະບຸໂດຍກົງເຖິງມ້າທັງສີຕົວທີ່ເປັນຕົວແທນໃນຕາປະທັບສັດວົງທຳ
ອິດໃນພຣະນິມິດ. ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງໃນບົດທີ່ສິບນັ້ນ ເຊຊາຣີຢາລະບຸວ່າ ເມື່ອຜົນປາຍຖືກເທລົງມາ
“ຝູງແກະແຫ່ງຢູດາ” ຊຶ່ງເປັນ “ພຣະນິເກສ” ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນ
“ມ້າອັນສະຫງ່າຂອງພຣະອົງໃນສົງຄາມ.”

ຈົ່ງທຸນຂໍຜົນຈາກພຣະເຢຣ໌ຮວາໃນຍາມຜົນປາຍລະດູ ແລ້ວພຣະເຢຣ໌ຮວາຈະຊົງໃຫ້ເກີດເມກສະຫວ່າງ
ແລະປະທານຜົນຫຼໍ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແກ່ທຸກຄົນຫຍ້າໃນທັງ. ເພາະວ່າຮູບເຄົ້າລົບໄດ້ກ້າວຄວາມຫວ່າງເບົາ,
ແລະພວກຫມູ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຕົວະ, ແລະໄດ້ເລົ່າຄວາມຜັນຫລອກລວງ;
ພວກເຂົາປອບໃຈຢ່າງໃຮ້ປະໂຫຍດ: ເຫດສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງຕົນດັ່ງຝູງແກະ,
ພວກເຂົາຖືກຄວາມທຸກຍາກບີບຄັ້ນ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງແກະ.
ຄວາມພິເສດຂອງເຮົາໄດ້ຟັງຂຶ້ນຕໍ່ບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະເຮົາໄດ້ລົງໂທດພວກແກະຜູ້
ເພາະວ່າພຣະເຢຣ໌ຮວາຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງເຢັ້ມຢາມຝູງຂອງພຣະອົງ ຄືວົງວານຢູດາ,
ແລະໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນດັ່ງມ້າອັນສະຫງ່າງາມຂອງພຣະອົງໃນສົງຄາມ. ເຊຊາຣີຢາ 10:1–3.

ເອເລນ ໄວທ໌ໄດ້ລະບຸຊ້າໆວ່າ ການຫລັ່ງອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນວັນເພນເຕກອດ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຜົນປາຍທີ່ບັດນຶກກຳລັງຫລັ່ງລົງ.
ພາລະກົດທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອໂລກໃນວັນເພນເຕກອດນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ, ແລະ
ເອເຟໂຊເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຂົ່ມເຫັງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະເມນິດ, ຊຶ່ງ ໂຢຮັນ ໄດ້ສະແດງໄວ້ວ່າເປັນ
“ມ້າສີແດງ” ຂອງຕາປະທັບທຣີອງ.
ຕາປະທັບສອງປະການທຳອິດດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບຄຣິສຕະຈັກສອງແຫ່ງທຳອິດ ແລະ ພວກມັນສະແດງເຖິງ
“ວັນສຸດທ້າຍ,” ເມື່ອຜົນປາຍກຳລັງຖືກຫລັ່ງອອກ.

ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຍັງໄດ້ລອກທັງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຕາປະທັບທີສາມ
ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຕາປະທັບທີສີ່ອັນເປັນການຜູກໂຍງທັງສອງເຂົ້າດ້ວຍກັນ (ເຫດ ແລະ ຜົນ),
ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ
ນາງໄດ້ຈັດວາງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນຄຳໄວ້ນັ້ນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດຳລົງຢູ່ໃນສະໄໝຂອງນາງ ແລະໃນ
“ວັນສຸດທ້າຍ.”

“ວິນຍານອັນດຽວກັນນັ້ນກໍປາກົດເຫັນໃນທຸກວັນນີ້ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ Revelation 6:6–8.
ປະຫວັດສາດຈະຕ້ອງຖືກທຳຊ້ຳອີກ. ສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວ ຈະເປັນອີກຄັ້ງ.” Manuscript Releases,
volume 9, 7.

ໃນປະຫວັດສ່ວນຕົວຂອງຊົດສະເຕີໄວທ໌ (ທ໌ໄດ້ຂຽນໄວໃນປີ 1898) ຈົດວິນຍານແຫ່ງການປະນີປະນອມ ຊົງບູທາງໃຫ້ລະບົບສັນຕະປາປາກັບຄືນມາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ກໍໄດ້ມີຊີວິດແລະດຳເນີນຢູ່ແລ້ວ; ເພາະວ່າການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງໂບຣເທສແຕນ ຊົງເລີນຕົ້ນຂຶ້ນເມື່ອມີການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນລະດູບ່ວງປີ 1844 ນັ້ນ, ໄດ້ເລີນເຂົ້າລຸກລານເຂົ້າມາໃນເຂົ້າແຫ່ງແອດເວັນຕິສໂບຣເທສແຕນແລ້ວ (ໃນປີ 1863).

ການປະນີປະນອມຂອງ Pergamos ຖືກສະແດງເປັນ "ຄູ" ຂອງຄັນຊັງໃນຕາປະທັບທຣີສາມ. ຄັນຊັງສອງອັນສຳລັບການຊົງຕວງ ເປັນຕົວແທນຂອງການຊົງຕວງທຶບຊີສັດ. ຕາປະທັບທຣີສາມນຳໄປສູ່ຕາປະທັບທຣີສີ ຊົງຖືກສະແດງໂດຍ "ມ້າສີຈາງ" ຂອງ "ຄວາມຕາຍ," ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສັງຫານຄົນນັບລ້ານໂດຍສັນຕະປາປາໃນລະຫວ່າງຍຸກມັດ. "ນະລົກ" ແມ່ນສິ່ງທີ່ຕິດຕາມມາຫຼັງມ້າສີຈາງຂອງສັນຕະປາປາ. ປະຫວັດສາດຂອງຕາປະທັບທຣີສາມ ແລະ ທຣີ ດຳເນີນຄຽງຄູ່ກັບປະຫວັດສາດຂອງຄຣິດຕະຈັກ Pergamos ແລະ Thyatira. ການປະນີປະນອມຂອງ Constantine ເປັນການດຳເນີນງານທີ່ອ່ອນໄຫວທະນາໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົດວິນຍານແຫ່ງການປະນີປະນອມຈຶ່ງໄດ້ກຳລັງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ແລ້ວໃນປະຫວັດສ່ວນຕົວຂອງ Sister White, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໃນສະໄໝຂອງ Paul ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ "ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າກຳລັງທຳງານຢູ່ແລ້ວ." ການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ ຊົງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການຂຶ້ນຄອງອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ ເປັນປະຫວັດສາດທີ່ອ່ອນໄຫວທະນາໄປຢູ່ສະເໝີ, ແລະ "ປະຫວັດສາດນັ້ນຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ. ສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວຈະເປັນອີກ."

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜັງຢູ່ທ່າມກາງສັດມີຊີວິດທັງສີ່ ກ່າວວ່າ, ເຂົ້າສາລິໜັງທະນານສຳລັບໜັງເພນນີ, ແລະເຂົ້າບາເລສາມທະນານສຳລັບໜັງເພນນີ; ແລະຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ນ້ຳມັນແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນເສຍຫາຍ. ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທຣີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງສັດມີຊີວິດຕົວທຣີກ່າວວ່າ, ຈົ່ງມາແລະເບີ້. ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເບີ້, ແລະເບີ້ແມ່, ມີມ້າສີຈາງໂຕໜຶ່ງ; ແລະຊີຂອງຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງມັນຄື ຄວາມຕາຍ, ແລະແດນຜູ້ຕາຍກໍຕິດຕາມໄປກັບລາວ. ແລະອຳນາດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເໝືອນແຜ່ນດິນໂລກສ່ວນທຣີ, ເພື່ອຂ້າດ້ວຍດາບ, ແລະດ້ວຍຄວາມອຶດຫິວ, ແລະດ້ວຍຄວາມຕາຍ, ແລະດ້ວຍສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມົດ 6:6–8.

ເຈມສ ໄວທ໌ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກປະກົດການພະຍາກອນອັນຜິດປົກກະຕິໜຶ່ງໃນບັນດາເຈດຕະນະຕະຈັກ ແລະ ເຈດຕະນະທັບ. ທ່ານໄດ້ຊີ້ອອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງອັນມີເຈດຈຳນົງລະຫວ່າງສິຄຣິສຕະຈັກທຳອິດກັບສາມຄຣິສຕະຈັກສຸດທ້າຍ, ແລະຈາກນັ້ນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ກໍມີປະກົດການດຽວກັນນີ້ໃນສື່ຕາປະທັບທຳອິດ ແລະ ສາມຕາປະທັບສຸດທ້າຍ.

"ໃນບັດນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ, ຕາປະທັບທັງຫຼາຍ, ແລະສັດທັງຫຼາຍ, ຫຼືສິ່ງຊົງຊີວິດ, ໄປໄດ້ໄກເທົ່າທີ່ພວກມັນຈະສາມາດຖືກບຽບທຽບກັນໄດ້ໃນຖານະທີ່ອອບຄຸມຊ່ວງເວລາດຽວກັນ. ຕາປະທັບມີຈຳນວນເຈັດ, ແຕ່ສັດນັ້ນມີພຽງສີ່. ແລະອາດເປັນການດີທີ່ຈະສັງເກດໄວ້ໃນທີ່ນີ້ວ່າ, ເມື່ອຕາປະທັບອັນທຶນນີ້, ອັນທຣີອງ, ອັນທຣີສາມ ແລະອັນທຣີຖືກເປີດອອກນັ້ນ, ສັດຕົວທຶນນີ້, ຕົວທຣີອງ, ຕົວທຣີສາມ ແລະຕົວທຣີໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນກ່າວວ່າ 'ຈົ່ງມາແລະເບີ້;' ແຕ່ເມື່ອຕາປະທັບອັນທຶນນີ້, ອັນທຶນນີ້ ແລະອັນທຶນເຈັດຖືກເປີດອອກ, ກໍບໍ່ມີສຽງເຊັ່ນນັ້ນຖືກໄດ້ຍິນ. ທັງຄຣິສຕະຈັກສາມຫຼັງສຸດ ແລະຕາປະທັບສາມອັນຫຼັງສຸດ ກໍບໍ່ສອດຄ່ອງບຽບທຽບກັນໃນຖານະທີ່ອອບຄຸມຊ່ວງເວລາດຽວກັນ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ຄຣິສຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດ ແລະຕາປະທັບສີ່ອັນທຳອິດເປັນຢູ່. ແຕ່ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໄວ້ແລ້ວ, ຄຣິສຕະຈັກ, ຕາປະທັບ ແລະສັດທັງຫຼາຍນັ້ນ ຍ່ອມສອດຄ່ອງກັນ ໃນຖານະທີ່ອອບຄຸມຊ່ວງເວລາດຽວກັນ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາເກຣັກ 1800 ປີ, ຈົນກະທັ້ງພວກເຮົາລົງມາເຖິງເວລາປັດຈຸບັນທີ່ເກີນກວ່າເຄັງສະຕະວັດເລັກນ້ອຍ." James White, Review and Herald, February 12, 1857.

James White ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ແບບແຜນດຽວກັນນີ້ກໍມີຢູ່ໃນສຽງແກດວັຍ, ແຕ່ມັນມີຢູ່ແທ້. ສຽງແກສີອັນທຳອິດເປັນສຽງແກ, ແຕ່ສາມສຽງແກສຸດທ້າຍເປັນວິບັດສາມປະການ. ສຽງແກສີອັນທຳອິດເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂຮມັນນອກສາສະໜາ ເນື່ອງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງ Constantine ໃນປີ 321, ແລະວິບັດສາມປະການແຫ່ງສຽງແກນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມ. ວິບັດສອງປະການທຳອິດແຫ່ງສຽງແກເປັນການພິພາກສາຕໍ່ໂຮມັນສັນຕະປາປາ ເນື່ອງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ມັນໄດ້ປະກາດໃຊ້ໃນປີ 538, ແລະວິບັດປະການທີສາມແຫ່ງສຽງແກແມ່ນສຳລັບວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ໆ.

ໂຈເຊັບ ເບດສ໌

ໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ປຸກເບີກກ່ຽວກັບສາມຄຣິສຕະຈັກສຸດທ້າຍວ່າເປັນສັນຍາລັກອັນດຽວ ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງຄຣິສຕະຈັກຮ່ວມສະໄໝສາມແຫ່ງໃນຊ່ວງເວລາຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌. ການເນັ້ນທັງໝົດໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນແມ່ນເບດສ໌ເປັນຜູ້ເພີ່ມໃຫ້.

“ໃນແຜນດົນທົງໝົດ ພຣະຢາເວກຳວວ່າ; ສອງສ່ວນໃນນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກ ແລະ ຕາຍໄປ; ແຕ່ສ່ວນທີສາມ ຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໃນນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າກຳວວ່າ ພຣະອົງຈະນຳ ສ່ວນທີສາມ ຜ່ານໄຟ ແລະ ຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາຈະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຈະຟັງພວກເຂົາ. ພຣະອົງຈະກຳວວ່າ ‘ນີ້ແຫລະ ປະຊາກອນຂອງເຮົາ;’ ແລະ ພວກເຂົາຈະກຳວວ່າ ພຣະຢາເວແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.’ ສ່ວນທີໜຶ່ງ, SARDIS, ຄືຄຣິດຕະຈັກແຕໃນນາມ ຫຼືບາບໂລນ. ສ່ວນທີສອງ, Laodicea, ຄືແອັດເວນຕັສແຕໃນນາມ. ສ່ວນທີສາມ, Philadelphia, ຄືຄຣິດຕະຈັກແທ້ໆຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໂລກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຍ້າຍໄປສູ່ນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າ. Revelation 3:12; Hebrews 12:22–24. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຂ້ານ້ອຍຂໍເຕືອນທ່ານອີກຄັ້ງໃຫ້ໝັ້ນອີກຈາກພວກ Laodiceans, ເໝືອນດັ່ງໜີຈາກ Sodom ແລະ Gomorrah. ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຜິດ ແລະ ຫລອກລວງ; ແລະ ນຳໄປສູ່ຄວາມພິນາດຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຄວາມຕາຍ! ຄວາມຕາຍ!!* ຄວາມຕາຍນັ້ນດອນ!!! ກຳລັງຕາມຮອຍພວກເຂົາຢູ່ ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພັນລະຍາຂອງ Lot.” Joseph Bates, Review and Herald, volume 1, November 1850.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣ ຊາດິສແມ່ນຄຣິດຈັກທີ່ມີຊື່ສຽງວ່າຕົນມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວໄດ້ຕາຍແລ້ວ.

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທຸດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງຊາດິສວ່າ;
ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີພຣະວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດາວທັງເຈັດ ຕັດດັງນີ້ວ່າ;
ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າມີຊີວິດມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ພຣະນິມົດ 3:1

ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຍ່ອມມີຊື່ຢູ່ສະເໝີ. ຊື່ໃນຊ່ວງປະຫວັດຂອງເອເຟໂຊຈົນເຖິງເປີກາໂມ ແມ່ນ ຄຣິສຕຽນ. ຊື່ໃນຊ່ວງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ ແມ່ນ ຄຣິສຕະຈັກໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ຊື່ຕັ້ງແຕ່ການປາກົດຂຶ້ນຂອງດາວປະຈຳຮຸ່ງ, ຈອນ ວິກລ໌, ແມ່ນ ໂປຣແຕສຕັງ. ໃນເວລາສົ້ນສຸດໃນປີ 1798, ພວກໂປຣແຕສຕັງໄດ້ລົ້ມການຫວນກັບໄປສູ່ສາມະຄົມໂຮມັນແລ້ວ. ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນເວລານັ້ນມີພຽງການທົດສອບທີ່ຈະສຳແດງຂໍ້ເທັດຈິງວ່າ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະອ້າງວ່າມີຊື່ນັ້ນ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືກເລືອກອີກຕຳໄປ. ໃນລະດູບານໃໝ່ຂອງປີ 1844, ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງການທົດສອບທີ່ຈະສຳແດງວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືນາມແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຄຣິດອີກຕຳໄປ. ເລື່ອງຂອງເອລຢາໃຫ້ພະຍານທີສອງຢ່າງລະອຽດຫຼາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງນີ້. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ສຳແດງອຸປະນິສັຍແທ້ຂອງຕົນແລ້ວ,

ໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ເປັນການຍາກສຳລັບພວກມັນເລື່ອນທີ່ຈະຈຳແນກໄດ້ວ່າ
ພວກໂບຣແຕສຕັ້ງໄດ້ສຳແດງວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນບຸດສາວຂອງບາບີໂລນແລ້ວ. ແຕ່ໃນທຸລະ
ພວກມັນເລື່ອນໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນແທ້, ແລະເລີ່ມເອີ້ນຈົດວິນຍານຕ່າງໆອອກຈາກຄຣິສຕະຈັກທິດິກລັມເຫຼົ່ານັ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຶນຂອງສຳເລັດຜົນ. ແລ້ວກໍ່ມີຂະບວນການທົດສອບໜັງ
ຊົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນເລື່ອນສຳແດງອຸປະນິສັຍຂອງຕົນເອງ. ພວກເຂົາເປັນຊາວຟີລາເດລເຟຍ ຫຼື
ຊາວເລີດິເຊຍ?

ຊາວຟີລາເດນເຟຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດ,
ແລະບັນດາຊາວມັນເລື່ອນທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ສະແດງລັກສະນະຂອງຊາວລາໂອດິເຊຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຮົາຈຶ່ງເຫັນເຫດຜົນຕາມຫຼັກເຫດຜົນສຳລັບການລະບຸຂອງ Bates
ທີ່ວ່າຄຣິສຕະຈັກທັງສາມເປັນຜູ້ຮ່ວມສະໄໝໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນ. ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນພາ
ຍໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳອຸປະມາເຊີງພະຍາກອນຂອງຍິງຟິມມະຈາລີສິບຄົນ,
ຊຶ່ງການດົນບັນດານໄດ້ບໍ່ອກແຈ້ແກ່ເຮົາວ່າ ໄດ້ສຳເລັດມາແລ້ວ ແລະຈະສຳເລັດອີກ
ຢ່າງຕັ້ງຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ.

“ຄຳອຸປະມາເຊີງຍິງຟິມມະຈາລີສິບຄົນໃນ ມັດທາຍ 25
ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວັນຕຣິດດ້ວຍ.” The Great Controversy, 393.

“ຂ້າພະເຈົ້າຖືກອ້າງເຖິງອຸປະມາເຮືອງຟິມມະຈາລີສິບຄົນຢູ່ເນື່ອງໆ, ຫ້າຄົນໃນນັ້ນມີບັນຍາ,
ແລະອີກຫ້າຄົນໂງ່ຈັ້. ອຸປະມານີ້ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຖ້ວນຖື,
ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້, ແລະເຊັ່ນດຽວກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ,
ມັນໄດ້ຮັບການສຳເລັດແລ້ວ ແລະຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບການເວລາປະຈຸບັນ
ຈົນເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງການເວລາ.” Review and Herald, August 19, 1890.

ຄຣິສຕະຈັກສາມແຫ່ງສຸດທ້າຍເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຍື່ນອກຂະບວນການ Millerite ໃນຖານະ Sardis,
ແລະຜູ້ທີ່ຍື່ນພາຍໃນຂະບວນການນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງທັງ Philadelphia ຫຼື Laodicea.
ຄຣິສຕະຈັກທັງສາມນັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນ Revelation ບົດທີສາມ, ແລະຄຣິສຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດຢູ່ໃນບົດທີສອງ.
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອ Sister White ອ້າງເຖິງປະຫວັດສາດໃນ Revelation ບົດທີສາມ,
ນາງກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຄຣິສຕະຈັກດຽວກັນນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ທີ່ Joseph Bates ຫາກໄດ້ລະບຸໄວ້.

“ໂອ, ຊ່າງເປັນຄຳພັນນາທີ່ນຳສະທ້ອນໃຈຫຼາຍແທ້! ມີຫຼາຍພຽງໃດທີ່ຢູ່ໃນສະພາບອັນນຳຢ້ານກວ້ນ.
ຂ້າພະເຈົ້າວົງວອນຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃຫ້ສຶກສາພຣະທຳບົດທີສາມແຫ່ງພຣະນິມິດຢ່າງພາກພຽນ,
ເພາະວ່າໃນບົດນັ້ນໄດ້ພັນນາເຖິງສະພາບການຕ່າງໆທີ່ດຳລົງຢູ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຈົ່ງສຶກສາທຸກຂໍ້ໃນບົດນີ້ຢ່າງຖືກຖ້ວນ, ເພາະຜ່ານຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຢຊູກຳລັງຕັດກັບທ່ານ.”
Manuscript Releases, volume 18, 193.

ຄຣິດຕະຈັກສາມແຫ່ງຮ່ວມສະໄໝໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການ Millerite ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຕອນທ້າຍຂອງ
Adventism. Joseph Bates ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງພົນວັດຂອງໄລຍະ Millerite ແລະໄດ້ລະບຸ Sardis
ວ່າເປັນບັນດາລູກສາວຂອງ Babylon, ຊຶ່ງເປັນກຸ່ມຜູ້ຟັງເປົ້າໝາຍຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຶນສອງ.
ລາວກຳລັງກ່າວເຖິງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຝູງນ້ອຍທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດໃນວັນທີ 22
ຕຸລາ 1844 ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະອອກຈາກບ່ອນບໍລິສຸດ. ລາວກຳລັງພະຍາຍາມເອີ້ນຊາວ Laodicea
ໃຫ້ອອກຈາກຄວາມມືດທຶພວກເຂົາໄດ້ຮັບ, ແລະຢ່າງນ້ອຍສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຕາບອດແບບ Laodicea
ຂອງພວກເຂົາ ເກີດຈາກຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ William Miller ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງນຳໃນຂະບວນການ Laodicea.
ນີ້ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ດຽວກັນທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂ່າວສານເຖິງ Philadelphia.

ຈົງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແຕ່ງສາລາຂອງຊາຕານ, ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າຕົນເປັນຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ, ຫາກແຕ່ຕົວ; ຈົງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາມາກາບໄຫວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງເຈົ້າ ແລະໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 3:9

ວິກິດການທາງສາສະໜາຍ່ອມກໍໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງພວກຢູ່ສະເໝີດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການ Great Disappointment. ເສື້ອຄຸມແຫ່ງ Protestantism ຫາກໄດ້ຖືກຍົກອອກຈາກ Sardis ເມື່ອພວກເຂົາຫວນກັບໄປຫາ Rome ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນບຸດສາວຂອງ Rome ຢ່າງເປັນທາງການ. ຈາກນັ້ນເສື້ອຄຸມນັ້ນໄດ້ຖືກຖອດໂດຍ Millerite Adventism, ແຕ່ໃນບໍ່ລຳການທົດສອບໜຶ່ງຈະກໍໃຫ້ເກີດຜູ້ຄົນສອງພວກທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນ little flock. ຝູງແກະທິເທຈົງ ແລະ ຝູງແກະປອມ. Bates ເປັນຕົວແທນຂອງ little flock ທິດຕາມ Christ ເຂົ້າໄປໃນ Most Holy Place. ການຕໍ່ສູ້ຂອງລາວແມ່ນກັບພວກ Laodiceans ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນ little flock. ໃນຖານະເປັນ Philadelphian, ການຕໍ່ສູ້ຂອງ Bates ແມ່ນກັບ synagogue of Satan, ຄືກຸ່ມຄົນທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງ God, ແຕ່ໄດ້ມ້ສາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ Jews.

ເມື່ອປະມານສີ່ແລ້ວຄົບຖ້ວນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນຕອນສັນສຸດຂອງ Adventism ຈະມີປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກຊົງເລືອກຊຸດໜຶ່ງ ຜູ້ຊຶ້ງຖືກມອງຂ້າມໄປໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຜູ້ນຳຊາວຢິວຖືກມອງຂ້າມໄປໃນເວລາການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນນັ້ນ. ເມື່ອປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດດຳເນີນໄປຮອດການເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມຢ່າງມີໄຊ ປະຫວັດສາດຂອງ Midnight Cry ໃນສະໄໝ Millerite ກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງ. ການດົນໃຈແຫ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ຈັດວາງ waymark ຂອງໄມ້ກ້າງແຂນໃຫ້ຮອດຄ່ອງກັນຊ້າໆກັບ Great Disappointment ຂອງປີ 1844. ຢູ່ດາເປັນຕົວແທນຂອງຊາວ Laodiceans ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະພວກອັກຄະສາວົກເປັນຊາວ Philadelphians. ເປັນເວລາສາມປີເຄັ່ງໆຈາກໄມ້ກ້າງແຂນ ຊາວ Philadelphians ຜູ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Bates ໄດ້ພະຍາຍາມເອີ້ນຊາວ Laodiceans ໃຫ້ອອກມາຈາກຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕົກຕ່ຳ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາວົກ Judas Iscariot.

ໃນປີ 1989 ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ. ເມື່ອຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ມາເຖິງ ຂະບວນການທົດສອບຈົງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນທຳມາກາງບັນດາຜູ້ທີ່ໃນອະດີດເຄີຍປາກົດວ່າເປັນຂອງຂະບວນການດຽວກັນ. ແຕ່ຊົນຈຳພວກໜຶ່ງເປັນຊາວ Laodicean ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງເປັນຊາວ Philadelphian. ດັ່ງທີ່ຢູ່ດາໄດ້ເຂົ້າພັນທະສັນຍາສາມຄັ້ງກັບສະພາ Sanhedrin ເພື່ອຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຄຣິດກ່ອນໄມ້ກ້າງແຂນ, ຊາວ Laodicean ໃນປະຫວັດຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈະໄດ້ພາດໂອກາດສາມຄັ້ງໃນການກັບໃຈ. ໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ ມັນຈະຖືກສະແດງອອກຢ່າງແນ່ນອນດັ່ງການທີ່ຢູ່ດາແຂວນຄຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ ວ່າຊາວ Laodicean ແຍກອອກຈາກຊາວ Philadelphian. ການແຍກຫຍ້າອອກຈາກເຂົ້າສາລິເກີດຂຶ້ນໃນຍາມກ່ຽວກ່ຽວ. ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຍາມກ່ຽວກ່ຽວນັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ.

ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ແລະ ຫາກພວກເຮົາຕຸ້ມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ວິທີການຕີຄວາມຕາມພຣະຄຳພີພຽງປະການດຽວທີ່ສາມາດເປີດເຜີຍ ແລະ ສະຖາປະນາ "ຄວາມຈິງ" ໄດ້ຄື "historicism." ວິທີການທີ່ເທຈົງບໍ່ແມ່ນ preterism, futurism, dispensationalism, woke-ism, ຄວາມຊຽວຊານດ້ານໄວຍາກອນ ຫຼືດ້ານປະຫວັດສາດ ຫຼືຮູບແບບແບບປຸງໃດໆ ຂອງຂອງປອມຈາກຊາຕານອັນຫຼາກຫຼາຍ. ມີຖ້ອຍຄຳໜຶ່ງທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໂດຍທົ່ວໄປ ຊຶ່ງຖືກອ້າງວ່າເປັນຂອງນັກບົດຊະຍາໃນສະຕະວັດທີສິບໃຈຜູ້ໜຶ່ງ ນາມ Jean-Jacques Rousseau ແລະ ໄດ້ຖືກນຳມາກ່າວຊຳໃນຫຼາຍຮູບແບບ, ແຕ່ແກ່ນສານຂອງແນວຄິດນັ້ນຄື, "ຄວາມຜິດພາດມີຮາກຫຼາຍ,

ແຕ່ຄວາມຈິງມີພຽງຮາກດຽວ." "ຄວາມຈິງ" ຄື Alpha and Omega
ຜູ້ຊົງເປັນດັ່ງຮາກທັງອອກຈາກດິນແຫ້ງ.

"ດັ່ງນັ້ນກັບພຣະຄຳພີ, ອັນເປັນຄັ້ງຊັບແຫ້ງຄວາມມັ້ງຄັ້ງແຫ້ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.
ສະຫງ່າລາສີແຫ້ງຄວາມຈິງທັງຫຼາຍຂອງພຣະຄຳພີ, ຊົງສູດຖິ້ມຜ້າສະຫວັນ ແລະ ໂອບອ້ອມນັ້ນດອນ,
ບໍ່ເປັນທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້. ສຳລັບມວນມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ພຣະຄຣິດເອງເປັນ
'ເໝືອນຮາກໄມ້ທີ່ອອກຂຶ້ນຈາກດິນແຫ້ງ,' ແລະ ເຂົາທັງຫຼາຍເຫັນໃນພຣະອົງວ່າ 'ບໍ່ມີຄວາມງາມອັນໃດທີ່
ພວກເຂົາ 'ຈະປາຖະໜາພຣະອົງ.' ເອຊາຍາ 53:2. ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ທ່າມກາງມະນຸດ,
ເປັນການສຳແດງພຣະເຈົ້າໃນສະພາບມະນຸດ, ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກຜາຣີສີໄດ້ກ້າວແກ່ພຣະອົງວ່າ,
'ທ່ານເປັນຊາວຊາມາເຣຍ ແລະ ມີຜີສົງ.' ໂຢຮັນ 8:48.
ແມ່ນແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເອງກໍຍັງຖືກເຮັດໃຫ້ຕາບອດໂດຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃນໃຈຂອງຕົນ
ຈົນພວກເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະອົງຊ້າ,
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ເສັດມາເພື່ອສຳແດງຄວາມຮັກແຫ້ງພຣະບໍດີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງດຳເນີນຢ່າງໂດດດ່ຽວຢູ່ທ່າມກາງມະນຸດ.
ມີພຽງໃນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ." Thoughts from the Mount of
Blessing, 25.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາກຳລັງແບ່ງປັນຢູ່ໃນຂະນະນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ໃນບໍລິບົດທີ່ວ່າ
ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຈິງນັ້ນເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຕະຫຼອດໜ້າປະຫວັດສາດ,
ແລະທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງ
Alpha ແລະ Omega,
ຄົບຖ້ວນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຊີ້ບອກຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ສຳພັນກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນ.

ຄຣິສຕະຈັກທິສີແມ່ນເທບທິຣາ ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ອຳນາດສັນຕະບາບາໄດ້ປົກຄອງໃນຖາ
ນະອານາຈັກທີ່ຫ້າຕາມຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ຊຶ່ງເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຄຣິສຕະຈັກໃນຖິ່ນທຸລະກິດການຕົກຢູ່ໃນການເປັນເຊື້ອ.
ການເປັນເຊື້ອຂອງອິສະຣາເອນຝ່າຍວິນຍານໂດຍບາບໍລິເວນຝ່າຍວິນຍານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ
ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍການເປັນເຊື້ອຂອງອິສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນບາບໍລິເວນຕາມຕົວອັກສອນເປັນ
ເວລາເຈັດສິບປີ.

"ໃນມື້ ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມີເສຣີພາບທີ່ຈະດຳເນີນຕົວໄປຈົນສຳເລັດແຜນການອັນຊົງພຣະບັນຍາຂ
ອງສະຫວັນ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດທີ່ຫຼົງຫາຍ. ຕະຫຼອດຫຼາຍສັດຕະວັດ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກພາຍໃຕ້ການຈຳກັດເສຣີພາບຂອງຕົນ.
ການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນຖືກຫ້າມປາມ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຜ່າຜົນຄຳສັ່ງຂອງມະນຸດກໍຖືກລົງໂທດຢ່າງຮ້ອຍແຮງທີ່ສຸດ. ຜົນຕາມມາກໍຄື
ສວນອະງຸ່ນຝ່າຍສິນທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກືອບຈະຖືກປ່ອຍຮ້າງທັງໝົດ.
ປະຊາຊົນຖືກຕັດຂາດຈາກແສງສະຫວ່າງແຫ້ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມມັດແຫ້ງຄວາມຜິດພາດ
ແລະຄວາມງົມງາຍຖືກຊ່ວງຈະລິບລ້າງຄວາມຮູ້ເຖິງສາສະໜາອັນແທ້ຈິງໃຫ້ໝົດໄປ. ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເ
ຈົ້າໃນໄລກນີ້ໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບເປັນເຊື້ອຢ່າງແທ້ຈິງຕະຫຼອດໄລຍະອັນຍາວນານແຫ້ງການຂຶ້ນແຫ້ງອັນໄຮ້ຄວາມ
ບານນີ້ ເໝືອນດັ່ງບັນດາລູກຫຼານອິສະຣາເອນທີ່ຖືກຈັບເປັນເຊື້ອໃນບາບໍລິເວນໃນຊ່ວງເວລາແຫ້ງການຖືກກ
ວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊື້ອ." Prophets and Kings, 714.

ໄລຍະເວລາເຈັດສິບປີແຫ້ງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊື້ອໃນບາບໍລິເວນ
ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງທິອາທິຣາ.
ຄຣິສຕະຈັກເມືອງທິອາທິຣາແມ່ນຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກສາເຫດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຟຣີກາໂມ.

ເພື່ອກາໂມເປັນສັນຍາລັກຂອງຈັກກະພັດຄອນສະແຕນຕິນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳການນັບຖືຮູບເຄົາລົບມາປະສົມເຂົ້າກັບຄຣິດສະຕຽນ. ສັນຍາລັກແຫ່ງການນັບຖືຮູບເຄົາລົບຂອງລາວ
ຄືການນະມັດສະການດວງອາທິດ.
ເຫດຜົນຕາມພຣະຄຳພີທີ່ອີສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານຖືກນຳໄປເປັນເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດສິບປີຂອງທິອາທຣາ
ກຣີ ບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມສຳພັນແລະພັນທະມິດກັບບັນດາຊາດທີ່ນັບຖືຮູບເຄົາລົບອ້ອມຂ້າງ
ພວກເຂົາ ໃນການກະບົດຕໍ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຕືອນອີສະຕາເອນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ
ບໍ່ໃຫ້ປະຢັນກັບບັນດາຊາດຄົນຕ່າງສາສະໜາທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ. ພຣະບັນຍັດສິບປະການ
ອັນເປັນສັງເກດອີສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັກສາໄວ້ນັ້ນ
ໄດ້ຫ້າມການນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບຢ່າງແນ່ນອນ.
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຜ່ານໜ້າໂມເຊຢູ່ທີ່ຖ້ຳໂຮຣຣັບ ແລະໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງລວມເອົາຄຳເຕືອນດຽວກັນນີ້ໄວ້ສອງຄັ້ງ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາ: ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງປວງຂອງເຈົ້າ
ເຮົາຈະກະທຳການອັດສະຈັນ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກກະທຳໃນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຫຼືໃນຊົນຊາດໃດໆ;
ແລະປະຊາຊົນທັງປວງທຳມະກາງຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ ຈະໄດ້ເຫັນພະລາຊະກິດຂອງພຣະຢາເວ;
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບເຈົ້ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຄວາມຄານຢ້ານ.
ຈົ່ງຮັກສາສິ່ງທີ່ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃນວັນນີ້ໃຫ້ດີ: ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໂຣທ໌, ຊາວຄານາອານ,
ຊາວຣິດໄທທ໌, ຊາວເປຣຣິດຊິດ, ຊາວຣິວິດ ແລະຊາວເຢບຊຸ ອອກໄປຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າໃຫ້ດີ
ຢ່າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊາວເມືອງຂອງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປນັ້ນ
ຢ້ານວ່າມັນຈະເປັນບ່ວງດັກຢູ່ທຳມະກາງເຈົ້າ: ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາ,
ທຸບທຳລາຍຮູບເຄົາລົບຂອງເຂົາ, ແລະຕັດໂຄ່ນເສົາສັກສິດຂອງເຂົາລົງ:
ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະອື່ນໃດເລີຍ: ເພາະພຣະຢາເວ, ຜູ້ຊົງນາມຂອງພຣະອົງຄືຜູ້ຫຼົງຫວາງ,
ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫຼົງຫວາງ: ຢ້ານວ່າເຈົ້າຈະເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊາວເມືອງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄປຫຼິ້ນຊຸ້ຕາມພຣະຂອງເຂົາ, ແລະຖອຍຍຸບຊາແດ່ພຣະຂອງເຂົາ, ແລະມີຄົນໜຶ່ງເຊີນເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າກໍ່ກິນຂອງບູຊາຂອງເຂົາ; ແລະເຈົ້າຈະເລືອກເອົາບຸດສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະບຸດສາວຂອງພວກເຂົາຈະໄປຫຼິ້ນຊຸ້ຕາມພຣະຂອງເຂົາ,
ແລະເຮັດໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າໄປຫຼິ້ນຊຸ້ຕາມພຣະຂອງພວກເຂົາ. ອົບເພຍົບ 34:10–16.

ສອງເທື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັກເຕືອນອີສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນຶ່ງຂອງຕອນດຽວ, ແລະຍັງມີພະຍາ
ນຫຼັກຖານອື່ນໆອີກຫຼາຍໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບພຣະບັນຊາທີ່ມີແກ່ອີສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານວ່າ
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ເຮັດພັນທະສັນຍາໃດໆກັບບັນດາປະຊາຊາດທີ່ນັບຖືຮູບເຄົາລົບອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ.
ການປະນີປະນອມເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນຈາກການທີ່ອີສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ
ແລະປົກຄອງແບບທິອຣາຊີຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຂົາປາຖະໜາກະສັດ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດ, ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ກະສັດສ່ວນໃຫຍ່ທັງໝົດ,
ແລະແນ່ນອນທຸກກະສັດຂອງສິບເຜົ່າພັນທະມິດຜ່າຍເໜືອ, ໄດ້ເລີ່ມເສຍຕໍ່ພຣະບັນຊານັ້ນໂດຍຕັ້ງ.
ຫຼັກການທີ່ກຳນົດໃຫ້ອີສະຕາເອນຕ້ອງແຍກອອກ
ແລະເປັນຊົນຊາດພິເສດຕ່າງໆຫາກຈາກບັນດາປະຊາຊາດທີ່ນັບຖືຮູບເຄົາລົບອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ
ແລະຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍການປະນີປະນອມອັນທີ່ຕົວ Constantine ຈະກາຍເປັນສັນຍະລັກຂອງມັນ.
Pergamos ແລະ Constantine ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອີສະຕາເອນ
ຜູ້ໄດ້ນຳການນັບຖືຮູບເຄົາລົບເຂົ້າມາໃນຄຣິດສະຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການຕົກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ເລີ່ມຕົ້ນກັບກະສັດ Saul
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການຕົກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິດສະຕະຈັກ

ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເຊື້ອໃນ Babylon ຜ່າຍວິນຍານ.
ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ມີຕົ້ນຈາກກະສັດ Saul ເປັນຕົ້ນໄປຈົນເຖິງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປຍັງ Babylon
ຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງ Pergamos.
ການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເວລາເຈັດສິບປີທີ່ຕິດຕາມມານັ້ນ ຄຣິສຕະຈັກເມືອງ Thyatira.

ເອເຟໂຊ ເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຈັກທີ່ອອກໄປເຜີຍພຶດຕິໄຊແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ເອເຟໂຊ
ເປັນຕົວແທນຂອງຍຸກຂອງໂມເຊ ແລະການຊ່ອຍກູ້ອິດສະຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກພັນທະແຫ່ງອີຢິບ.

“ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມ ແລະ ຮວບຮວມຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍນີ້.
ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະ
ການດຳເນີນການອັນສຳຄັນນຳສະຫງ່າມແກງຂາມໃນປະຫວັດສາດພຣະສັນຍາເດີມ ໄດ້ກຳລັງ ແລະ
ຍັງຄົງຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຄຣິສຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອີຢິບນັ້ນ ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ເພາະສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກເຊັ່ນກັນໃນປະຫວັດສາດ Millerite. ນັ້ນຄືເຫດຜົນທີ່ Sister White
ອ້າງເຖິງປະຫວັດສາດນັ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອພັນລະນາປະຫວັດສາດ Millerite.
ນາງໄດ້ຈັດໃຫ້ຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844 ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຜິດຫວັງຂອງຊາວເຮັບເຮີ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍື່ນຢູ່ຕາມທະເລແດງ ໂດຍມີກອງທັບຂອງ Pharaoh ໄລ່ຕາມມາຈາກທາງຫຼັງ.
ນາງຍັງໄດ້ຈັດໃຫ້ປະຫວັດສາດແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອີຢິບ ສອດຄ່ອງກັບເວລາຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກສາວົກທີ່ມີກ້າງແຂນ ຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຕົວແບບໂດຍຄວາມຜິດຫວັງທີ່ທະເລແດງ
ຊຶ່ງຍັງເປັນຕົວແບບຂອງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844 ດ້ວຍ. ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ມີກ້າງແຂນ
ເປັນຕົວແທນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ. ເວລາຂອງໂມເຊ
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນໂບຮານ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ
ຊຶ່ງຍັງເປັນຕົວແບບຂອງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໃນເວລາຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍ.
ທັງສອງປະຫວັດສາດນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ.
ຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸໃນທີ່ນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຕາມທາງລະບຸຢ່າງຫຼາຍຄັ້ງຕະຫຼອດຫຼາຍປີໂດຍ
Future for America, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ກຳລັງໃຫ້ພາບລວມເທົ່ານັ້ນ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາເຫັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່
ຜູ້ຊົງກຳລັງຖືກຍົກຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກແຫ່ງພັນທະສັນຍາກ່ອນໜ້າກຳລັງຖືກຜ່ານໄປ.
ປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ,
ແລະໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການຊົງປັດປ່ອຍອອກຈາກອີຢິບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານນັ້ນ
ກໍມີປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກຊົງເລືອກມາກ່ອນ ຜູ້ຊົງຖືກຜ່ານໄປ
ເພື່ອໃຫ້ມີປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ ຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໃນສະໄໝກ່ອນໄດ້ມາເຖິງຈຸດອະວະສານສຸດທ້າຍໃນປີ 70
ດ້ວຍການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລມ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ໃນສະໄໝຂອງໂມເຊ
ຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໃນສະໄໝກ່ອນໄດ້ຕາຍລົງໃນຖິນກັນດານຕະຫຼອດໄລຍະເວລາສີ່ສິບປີ, ແລະ
ໂຢຊວຍກັບຄືນມາເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດຜູ້ຖືກເລືອກໃໝ່
ຜູ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ນຳຂ່າວສານໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ອີກຄະສາວົກໃນຊ່ວງເວລາຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ໂລກ.

ທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ພ້ອມທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ
ລ້ວນແຕ່ຊີ້ບອກເຖິງການປ່ຽນຜ່ານຈາກປະຊາຊົນທີ່ຖືກເລືອກໃນອະດີດ ໄປສູ່ປະຊາຊົນທີ່ຖືກເລືອກໃໝ່.

ດ້ວຍຄຳພະຍານຂອງສອງຫຼັກສາມຄົນ ສົງໜຶ່ງຈົງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ;
ແລະແຕ່ລະແນວພະຍານທັງສາມນີ້ວິວັດແຕ່ຊື່ປຶ້ມອກເຖິງການຢ່າຮ້າງຈາກປະຊາຊົນທຸກຊົນເຜົ່າກ່ອນໜ້າ
ແລະພະຍານເຫຼົ່ານີ້ມີລາຍເຊັນຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາ ຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງຊື່ປຶ້ມອກຈຸດສັນສຸດຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.
ຈະມີປະຊາຊົນທຸກຊົນເຜົ່າກ່ອນໜ້າກຸ່ມໜຶ່ງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເຂົ້າສູ່ພື້ນທີ່ສັນຍາກັບໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນຄົນ.
ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເປັນຜູ້ກ້າໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ; ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ
ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ.

ການຊ່ວຍກູ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກອຸຍິບ ແລະ ໄຊຊະນະທັງຫຼາຍພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳຜ່ານໂຢຊວຍ
ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ,
ແຕ່ເອເຟໂຊຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ສູນເສຍຄວາມຮັກເດີມຂອງຕົນ. ເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ໃນທຸລະກຳສຸດທ້າຍ
ອີກຊົນຊາດໜຶ່ງກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຍຸກສະໄໝທຸກຊົນເຜົ່າເປັນພາບແທນໂດຍສະເມືອງ.
ພະລະກິດອັນອັດສະຈັນຂອງໂຢຊວຍໃນການຊຳລະແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາໃຫ້ສະອາດນັ້ນ
ບໍ່ເຄີຍສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ພິຈາລະນາໃນຕົນເອງ ແລະ ປະຖົມພະລະກິດທີ່ມີອົບອຸ່ນໄວ້ແກ່ໂຢຊວຍ.
ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮັກເດີມຂອງຕົນ.
ຍຸກສະໄໝນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຕົວໄປຈົນກະທັ້ງອິດສະຣາເອນໄດ້ປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຊາມເອນໄດ້ເຈັມຊາອູນເປັນກະສັດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ນຳເຂົ້າສູ່ຄຣິສຕະຈັກເມືອງເບີກາໂມ.

"ຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ມາເຖິງເມືອງສະເມືອງ ຊຶ່ງເປັນຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງໃນອາຊີນ້ອຍ ແລະເຊັນດຽວກັນ
ໄດ້ມາເຖິງຄຣິສຕະຈັກຄຣິສຕຽນໂດຍລວມ ໃນຊ່ວງສັດຕະວັດທີສອງແລະທີສາມ.
ນັ້ນເປັນເວລາທີ່ລັດທິນອກສາສະໜາກຳລັງຢືນຢັນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ສູງສຸດໃນໂລກ.
ຄຣິສຕຽນສາດໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປດ້ວຍຄວາມຮອດເລັດຢ່າງນຳອັດສະຈັນ ຈົນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທົ່ວໂລກ.
ບາງຄົນຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງໃນຈິດໃຈ,
ບາງຄົນຮັບເອົາເນື່ອງຈາກອຳນາດແຫ່ງເຫດຜົນທີ່ໄດ້ນຳມາໃຊ້,
ແລະຍັງມີອີກບາງຄົນເພາະພວກເຂົາເຫັນວ່າຜ່າຍຂອງລັດທິນອກສາສະໜາກຳລັງເສື່ອມຖອຍລົງ
ແລະນະໂຍບາຍໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປຢູ່ຂ້າງຜ່າຍທີ່ສັນຍາວ່າຈະເປັນຜ່າຍຊະນະ.
ສະພາບການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັນທອນຄວາມຝັກໃຜຜ່າຍວິນຍານຂອງຄຣິສຕະຈັກລົງ.
ພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນລັກສະນະເດັ່ນຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນສະໄໝອັກຄະສາວົກ
ໄດ້ຄ່ອຍໆສູນຫາຍໄປ. ນີ້ເປັນຂອງປະທານຢ່າງໜຶ່ງ ຊຶ່ງນຳຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຮັບຜາກໄວ້ດ້ວຍຂອງປະທານນັ້ນ
ເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວໃນຄວາມເຊື່ອ. ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ພະຍາກອນທີ່ເທົ່າອີກຕົວໄປ
ຄຳສອນອັນຜິດກໍແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງຮອດເລັດ;
ບັດຊະຍາຂອງຊາວກຣີກໄດ້ນຳໄປສູ່ການຕີຄວາມພຣະຄຳພີຢ່າງຜິດພາດ,
ແລະຄວາມຊອບທຳໃນຕົນເອງຂອງພວກພາຣີສີໃນສະໄໝບູຮານ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຕຳນຢູ່ເລື້ອຍໆ
ກໍໄດ້ປາກົດຂຶ້ນອີກຄັ້ງທຳມາກາງຄຣິສຕະຈັກ.
ຮາກຖານໄດ້ຖືກວາງລົງໃນຊ່ວງສອງສັດຕະວັດກ່ອນການຄອງລາດຂອງຄອນສະແຕນຕິນ
ສຳລັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ພັດທະນາຕົວມາໃນສອງສັດຕະວັດຕໍ່ມາ. ໃນຊ່ວງເວລານີ້
ການເປັນຜູ້ພະຍານດ້ວຍເລືອດໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງນິຍົມໃນຫຼາຍພື້ນທີ່ຂອງອານາຈັກໂຣມັນ.
ແມ່ນແຕ່ວ່າສິ່ງນີ້ອາດເບິ່ງແບບປະຫຼາດ ແຕ່ມັນກໍເປັນຄວາມຈິງຢ່າງແນ່ນອນ.
ສິ່ງນີ້ເປັນຜົນອັນເກີດຈາກຄວາມສຳພັນທີ່ດຳລົງຢູ່ລະຫວ່າງຄຣິສຕຽນກັບພວກນອກສາສະໜາ."

"ໃນໂລກໂຣມັນ ສາສະໜາຂອງທຸກປະຊາຊາດໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ,
ແຕ່ພວກຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນປະຊາຊາດໜຶ່ງ, ພວກເຂົາເປັນພຽງນິກາຍໜຶ່ງຂອງເຊື້ອຊາດທຸກຊົນເຜົ່າ.
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນການປະນາມສາສະໜາຂອງມະນຸດທຸກຊົນເຜົ່າ,
ເມື່ອພວກເຂົາຈັດການປະຊຸມລັບ,

ແລະແຍກຕົນເອງອອກຢ່າງສົມເຊີຍຈາກຂະໜົບທຳນຽມແລະການປະຕິບັດຂອງຍາດພົນອ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດ
ແລະມີຕະຫຼາດທີ່ສະໜອງໜ້າທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນເປົ້າແຫ່ງຄວາມຄາດລະແວງ, ແລະຫຼາຍເທື່ອເປັນເປົ້າແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ
ໂດຍບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກສາສະໜາ. ຫຼາຍເທື່ອ ພວກເຂົາໄດ້ນຳການຂົ່ມເຫັງມາເຖິງຕົນເອງ
ເມື່ອໃນຈິດໃຈຂອງບັນດາຜູ້ປົກຄອງບໍ່ມີຈິດໃຈແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານເລີຍ. ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງຈິດໃຈນີ້,
ປະຫວັດສາດໄດ້ບັນທຶກລາຍລະອຽດຂອງການປະຫານຊີວິດຂອງ Cyprian, ອະທິການແຫ່ງ Carthage.
ເມື່ອຄຳພິພາກສາຂອງທ່ານຖືກອ່ານອອກ, ສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນທົ່ວໄປຈາກພຽງຊົນຄຣິສຕຽນທີ່ກຳລັງຟັງຢູ່
ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ພວກເຮົາຈະຕາຍກັບທ່ານ.'"

"ຈິດໃຈທີ່ຄຣິສຕຽນຜູ້ປະກາດຕົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍ
ແລະແມ່ນແຕ່ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນກໍຍັງຄົງຢູ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນສັດຕູຂອງລັດຖະບານນັ້ນ,
ອາດຈະເປັນສ່ວນສຳຄັນຢ່າງຫຼາຍຕໍ່ການປະກາດໃນລັດຖະດຳລັດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງໃນປີ 303 A.D.
ໂດຍຈັກກະພັດ Diocletian ແລະຜູ້ຊ່ວຍຂອງພຣະອົງ, Galerius.
ລັດຖະດຳລັດນັ້ນມີຂອບເຂດທົ່ວໄປໃນເຈດນາລົມຂອງມັນ,
ແລະໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມງວດຫຼາຍໆອັນຕ່າງກັນເປັນເວລາສິບປີ." Steven Haskell, The
Story of the Seer of Patmos, 50. 51.

ເຖິງແມ່ນວ່າສະເມົາເປັນໜຶ່ງໃນສອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຕຳນິດໃດໆຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແຕ່ປະຫວັດສາດເປັນພະຍານວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເປັນພະຍານໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງບາງຄົນທີ່ໄດ້ຮຽງໃຈຂອງເຂົາຕັ້ງຢູ່ເທິງແຮງຜັກດັນຂອງມະນຸດ ບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະທຳຜູ້ວິນິດໄສເລີ່ມຕົ້ນໂດຍລະບຸເຖິງການຕາຍຂອງໂຢຊວຍ,
ແລະມີຂໍ້ໜັງທີ່ຖືກກ່າວຊ້ຳສອງເທື່ອໃນພຣະທຳນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫ້ຄຳນິຍາມແກ່ປະຫວັດຂອງບັນດາຜູ້ວິນິດໄສ.
ຄັ້ງທີສອງທີ່ຂຶ້ນກັບຖືກອ້າງເຖິງ ກໍແມ່ນຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳ.
ຂໍ້ທ້າວຂອງພຣະທຳໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງໂຢຊວຍ ແລະຂໍ້ສຸດທ້າຍສະຫຼຸບປະຫວັດສາດ.

ບັດນີ້ ຫຼັງຈາກໂຢຊວຍເສຍຊີວິດແລ້ວ ກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ ບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ທຸນຖາມພຣະຢາເວ
ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນໄປເຮືອພວກເຮົາ ກ່ອນໝູ່ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຊາວການາອານ?"...
ໃນສະໄໝນັ້ນບໍ່ມີກະສັດໃນອິດສະຣາເອນ ແຕ່ທຸກຄົນກະທຳຕາມທິຕົນເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງ...
ໃນສະໄໝນັ້ນບໍ່ມີກະສັດໃນອິດສະຣາເອນ: ທຸກຄົນກະທຳຕາມທິຕົນເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງ. ຜູ້ວິນິດໄສ 1:1;
17:16; 21:25.

ດັ່ງເຊັ່ນໃນປະຫວັດຂອງສະມາຊິກ "ຕົນເອງ" ເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ. ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາບໍ່ມີກະສັດ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັດສິນໃຈກະທຳທຸກຢ່າງຕາມທິຕົນເລືອກຈະກະທຳ. ການຂາດການຊີ້ນຳແມ່ນສິ່ງທີ່ Haskell
ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນປະຫວັດຂອງສະມາຊິກ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການບໍ່ມີພຣະວິນິດໄສແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ດຳເນີນຢູ່ ໃນທັງສອງປະຫວັດ,
ການຂາດການຊີ້ນຳໄດ້ເປີດປະຕິບັດໃຫ້ມີການຕັດສິນໃຈຕາມແຮງຈູງໃຈຂອງບຸກຄົນເອງ. ເອເຟໂຊ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອຸຍົບ. ປະຫວັດທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທຳຜູ້ວິນິດໄສ
ແມ່ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິດຕະຈັກສະມາຊິກ.
ຕັ້ງແຕ່ກະສັດຊາວຈີນເຖິງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປບາບໂລນ
ແມ່ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິດຕະຈັກເຟີກາໂມສ, ແລະການຖືກກວາດຕ້ອນໃນບາບໂລນ
ແມ່ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິດຕະຈັກທະຢາທິຣາ.

ສອດຄ່ອງກັບບາງກົດການທີ່ຜູ້ປຸກເບີກໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ ມີການແບ່ງອອກເປັນສີ່ເລຂະສາມໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ,
ຕາປະທັບທັງຫຼາຍ ແລະແກ່ທັງຫຼາຍ,
ແລະຄຣິສຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງອິສະຣາເອນບູຮານເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເປັນເຊວຢູ່ໃນອຸຍົບ

ແລະສັນສຸດວົງດ້ວຍການເປັນເຊື້ອໃນບາບໂລນ ເພາະວ່າ Alpha ແລະ Omega ຍ່ອມຊື້ບອກຈຸດຈົບໂດຍເຊື້ອມກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສະເໝີ. ຄຣິສຕະຈັກສີເຫງ່າທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງໂຣມັນຂອງພວກຢິວ ແລະຄຣິສຕະຈັກທັງສີສັນສຸດວົງດ້ວຍການຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງໂຣມຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກຢິວຝ່າຍວິນຍານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

ຫຼັງຈາກ Thyatira ກໍ່ແມ່ນ Sardis, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມືອພວກເຂົາອອກມາຈາກການເປັນຊະເລື້ອຍຢູ່ບາບໂລນອັນຖືກເປັນພາບສັນຍາລັກໂດຍ Thyatira. Sardis ແມ່ນຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີຊື່ວ່າຕົນມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຫາກວ່າບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແທ້. ການປະກາດຕົນວ່າມີຊີວິດຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຕົວະ. ເປັນທີ່ນຳສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງວ່າ ໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດ ຄຳວ່າ Sardis ແມ່ນຄຳດຽວທີ່ບໍ່ມີຄຳນິຍາມ. ໄດ້ມີການກຳນົດຄຳນິຍາມໃຫ້ແກ່ Sardis ໂດຍອີງໃສ່ບົດຂອງປະຫວັດສາດແລະຂໍ້ພະຍາຍາມ, ແຕ່ບໍ່ມີຄຳນິຍາມທາງນິຍາມສາດຂອງຊື່ນັ້ນ. ມັນມີຊື່, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ມີ.

ແຕ່ພຣະວິຫານຫຼັກທີ່ສອງບໍ່ອາດທຽບເທົ່າພຣະວິຫານຫຼັກທຳອິດໃນຄວາມສະຫງ່າງາມ; ແລະມັນກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍໝາຍສຳຄັນທີ່ເຫັນໄດ້ເຫຼົ່ານັ້ນແຫ່ງການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເຄື່ອເປັນຂອງພຣະວິຫານຫຼັກທຳອິດ. ບໍ່ມີການສຳແດງແຫ່ງລົດອຳນາດເໜືອທຳມະຊາດເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ການຖວາຍພຣະວິຫານນັ້ນ. ບໍ່ມີເມກແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີປາກົດມາເຕັມສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຳຄັນໃໝ່. ບໍ່ມີຝາຈາກສະຫວັນລົງມາເຜົາຜານເຄື່ອງບູຊາທີ່ແທ້ແທ້ຂອງມັນ. ເຊື້ອນຳບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ລະຫວ່າງເຄຣນຸມໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດອີກຕໍ່ໄປ; ຫີບພັນທະສັນຍາ, ພຣະທັງໝົດແຫ່ງພຣະກະລຸນາ, ແລະແຜ່ນຈາລຶກແຫ່ງພະຍານ ກໍ່ບໍ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນນັ້ນ. ບໍ່ມີສຽງໃດດັງມາຈາກສະຫວັນ ເພື່ອສຳແດງໃຫ້ປະໂລຫິດຜູ້ສອບຖາມໄດ້ຮູ້ເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຢຣູຣາ." The Great Controversy, 24.

ຫຼັງຈາກການເປັນເຊື້ອໃນບາບໂລນ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງກຸງເຢຣູຣາເລັ່ມ ແລະພຣະວິຫານຂຶ້ນໃໝ່. ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ມີນາມອີກຄັ້ງ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະວາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນກຸງເຢຣູຣາເລັ່ມ. ແຕ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ແລະການຂາດໄປແຫ່ງການສະຖິດຢູ່ສ່ວນພຣະອົງເອງ ບັງຊີວ່າພວກເຂົາມີນາມທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຊີວິດ ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ພວກເຂົາບໍ່ມີການສະຖິດຢູ່ທັງໃຫ້ເກີດຊີວິດນັ້ນອີກຕໍ່ໄປ. ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີແທ້ຈິງນັ້ນ ກໍ່ມີພຽງແຕ່ການປະກາດຕົນ ແລະການສະແດງພາບພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ.

ສຽງສຸດທ້າຍໃນຊາດດິດໄດ້ສັນຍາເຖິງເອລີຍາຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ຊຶ່ງຈະມາກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳຢ້ານກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສຳລັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຣາເລັ່ມແມ່ນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເພາະເຫດນີ້ ຊື່ດີສະເຕີໄວທ໌ ຈຶ່ງກ່າວເຖິງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຣາເລັ່ມໃນປີ ຄ.ສ. 70 ວ່າເປັນພາບປະກອບຂອງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະພັງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ. ຄຣິດຕະຈັກຟິລາເດນເຜີຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສຽງຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ຮ້ອງຂຶ້ນໃນຖົນທະນາການດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງສຽງຂອງວິນລຽມ ມິນເລີ. ສຽງຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະຂອງວິນລຽມ ມິນເລີ ກຳລັງປະກາດຂ້າວສານແຫ່ງລາວດີເຊຍແກ່ຊົນຊາດຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງຖືກຕ້ອງດີຢູ່ແລ້ວ ໃນເວລາທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ທຸກສິ່ງຜິດໝົດ. ທັງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະວິນລຽມ ມິນເລີ ໄດ້ວາງຂວານໄວ້ທັງສອງຂອງຕົນໄມ້. ຂ້າວສານທີ່ເຖິງຊາດດິດຄືວ່າ ຍັງມີ "ບາງຊື່ແມ່ນແຕ່ໃນຊາດດິດ

ທົບໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເປື້ອນມົນ; ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະດຳເນີນໄປກັບເຮົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ:
ເພາະວ່າເຂົາສົມຄວນ." ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະວິນລຽມ ມົນເລີ້
ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກແທນໂດຍຊາດດີ
ແລະສົມຄວນທີ່ຈະດຳເນີນໄປກັບພຣະຄຣິດ.

"ຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຍອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ William Miller ໄດ້ບະກາດ,
ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຈິດໃຈແລະລົດອຳນາດແຫ່ງເອລີຍາ
ເພື່ອປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ. ເໝືອນດັ່ງໂຢຮັນ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງມາທາງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຢຊູ
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວສານອັນເຄັ່ງໂຊມນີ້ຮູ້ສຶກຖືກບັງຄັບໃຫ້ວາງຂວານໄວ້ທີ່ຮ້າກຂອງຕົນໄມ້,
ແລະເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ມະນຸດນຳຜົນທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ.
ຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອບຸກເຮົາ ແລະສົ່ງຜົນຢ່າງມີລົດຕຳບັນດາຄຣິສຕະຈັກ
ແລະເປີດເຜີຍອຸປະນີເສທີແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອຄຳເຕືອນອັນເຄັ່ງໂຊມໃຫ້ຫຼົບໜີຈາກພຣະພິລດທິຈະມານັ້ນໄດ້ດັງຂຶ້ນ,
ຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ສັງກັດຢູ່ກັບບັນດາຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງການຮັກສານັ້ນ;
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນການຖອຍຫຼັງຂອງຕົນ, ແລະດ້ວຍນ້ຳຕາອັນຂົມຂຶ້ນແຫ່ງການກັບໃຈ
ແລະຄວາມທຸກລະທົມອັນເລິກຊຶ້ງໃນຈິດວິນຍານ, ໄດ້ຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດເໝືອພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຊ່ວຍປະກາດສຽງຮ້ອງວ່າ,
'ຈົ່ງຍ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະຖວາຍພຣະສິດໄດ້ພຣະອົງ;
ເພາະວ່າເຖິງໃນມາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງແລ້ວ.'" Early Writings, 233.

ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໃນພຣະທຳພຣະນິມົດເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກຈົນເຖິງກ
ານສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງອິດສະ
ຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງຜູ້ພະຍາກອນໂມເຊຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ

"ການທົດລອງທັງຫຼາຍຂອງບຸດທານແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະ
ທຳທີ່ຂອງເຂົາທັງຫຼາຍໃນຊ່ວງກ່ອນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ
ເປັນພາບປະກອບເຖິງສະພາບຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໃນປະສົບການຂອງພວກເຂົາ
ກ່ອນການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະຄຣິດ."

"ບ້ວງແຮວຂອງຊາຕານໄດ້ຖືກວາງໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ
ຢ່າງແທ້ຈິງດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ສຳລັບບັນດາລູກທຸກແຫ່ງອິດສະຣາເອນ
ກ່ອນໜ້າທີ່ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ພວກເຮົາກຳລັງທວນຄືນປະຫວັດສາດຂອງຊົນຊາດນັ້ນ."

"ປະຫວັດຂອງພວກເຂົາຄວນເປັນຄຳເຕືອນອັນເຂັ້ມຂົ້ງແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງເລີຍວ່າ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີແສງສະຫວ່າງສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຊາຕານຈະຢືນຢູ່ຢ່າງສະຫງົບ
ແລະບໍ່ພະຍາຍາມຂັດຂວາງພວກເຂົາຈາກການຮັບແສງສະຫວ່າງນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະວັງ
ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງມາ
ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ມາໃນວິທີທາງທີ່ຖືກໃຈພວກເຮົາ.... ຖ້າມີຜິດໃດບໍ່ເຫັນ
ແລະບໍ່ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງນັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ກໍຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາຂັດຂວາງທາງຂອງຄົນອື່ນ."

"ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເອີ້ນຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນພະຍານໃນວັນນີ້ຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ
ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າແລ້ວ; ສະນັ້ນ
ຈົ່ງເລືອກຊີວິດ ເພື່ອທັງເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ ເພື່ອເຈົ້າຈະຮັກພຣະຢາເວ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເພື່ອເຈົ້າຈະເຊື້ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ

ແລະຍຶດໝັ້ນຕິດສະໜິດກັບພຣະອົງ; ເພາະພຣະອົງຄືຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ແລະເປັນຄວາມຍືນຍາວແຫ່ງວັນຄົນຂອງເຈົ້າ;
ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ້ງພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ ຄືແກ່ອັບຮາຮາມ
ແກ່ອີຊາກ ແລະແກ່ຢາໂຄບ ວ່າຈະປະທານແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ."

"ບົດເພງນີ້ແມ່ນປະຫວັດສາດ ແຕ່ເປັນຄຳພະຍາກອນ.
ໃນຂະນະທີ່ມັນໄດ້ບັນຍາຍເຖິງການກະທຳອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນອະດີດ
ມັນຍັງໄດ້ບອກເປັນນ້ອຍລ່ວງໜ້າເຖິງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອະນາຄົດ ຄືໄຊຊະນະຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ສັດຊື່
ເມື່ອພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທີສອງດ້ວຍລົດອຳນາດແລະສະຫງ່າລາສີ."

"ອັກຄະສາວົກໂບໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ປະສົບການຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາ
ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກນີ້ຂອງໂລກ,
ຄືຜູ້ທີ່ປາຍສະໄໝຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ພວກເຮົາບໍ່ຖືວ່າອັນຕະລາຍທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຈະນ້ອຍກວ່າຂອງຊາວເຮັບເຮີ, ແຕ່ກັບຫຼາຍກວ່າ."
Healthful Living, 280, 281.

ການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອື່ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ,
ແລະສັນຍາລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊໃນປະຫວັດສາດນັ້ນຄືຢຸດອຍ.
ຫຼັງຈາກຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳອອກຈາກອື່ນໄດ້ມາເປັນຕົວແທນໃນການທົດສອບຕິດຕໍ່ກັນສືບຄັ້ງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພັນທະສັນຍາອອກຈາກພວກກະບົດ ແລະມອບໃຫ້ແກ່ຢຸດອຍ ແລະ ຄາເລັບ.

ຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ,
ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫຼຸຂອງເຮົາ
ເຮົາກໍຈະກະທຳແກ່ພວກເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ: ຊາກສົບຂອງພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງໃນຖິ່ນກັນດານນີ້;
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບໃນພວກເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວບໍຣິໂນໄປ,
ຜູ້ຊົງໄດ້ຈົມຕ່ຳນຳເຮົາ,
ແນ່ນອນວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ້ງເຮົາໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ວ່າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ,
ເວັ້ນແຕ່ ກາເລັບ ບຸດຂອງເຢຟຸນເນ, ແລະ ໂຢຸດອຍ ບຸດຂອງນູນ. ຈຳນວນ 14:28–30.

ຊົດເຕີ້ໄວທ່ຽວໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຢຸດອຍ ແລະ ຄາເລັບ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່
"ປາຍສຸດຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາ," ຜູ້ທີ່ "ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າໂດຍການຖວາຍບູຊາ."

"ປະຫວັດສາດນີ້ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເປັນຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ປາຍສຸດຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກວັນນີ້ ດຳລົງຊີວິດຊ້ຳຮອຍປະສົບການຂອງບຸດຫຼານອິດສະຣາເອນຫຼາຍເທົ່າໃດ!
ພວກເຂົາຈົມບິນແລະຮ້ອງທຸກບ່ອຍພຽງໃດ! ພວກເຂົາຖອຍຫຼັງບ່ອຍພຽງໃດ
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ! ພາລະກົດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງທົນທຸກ
ເພາະຂາດແຄນຄົນເຊັ່ນ Caleb ແລະ Joshua,
ຄົນທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນໝັ້ນຄົງບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.
ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຫາຄົນຜູ້ທີ່ຈະຖວາຍຕົນແດ່ພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ຊີ້ມຊາບດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ພາລະກົດຂອງພຣະຄຣິດແລະຂອງມະນຸດຊາດ
ຮຽກຮ້ອງຄົນທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄົນທີ່ຍອມສະຫຼະຕົນເອງ, ຄົນທີ່ຈະອອກໄປນອກຄ້າຍ
ໂດຍແບກຮັບຄວາມອັບອາຍນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ກ້າຫານ,
ເໝາະສົມສຳລັບກົດຈະການອັນມີຄຸນຄ່າ,
ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າໂດຍການຖວາຍບູຊາ." Review and Herald, May
20, 1902.

ພັນທະສັນຍາທຶກິກຕ່ອາຍຸຂຶ້ນໃໝ່ ດັ່ງທຶກິກເປັນຕົວແທນໂດຍພັນທະສັນຍາທຶກິກຕ່ອາຍຸຂຶ້ນໃໝ່ກັບໂຢຊວຍ ແລະ ຄາເລັບ ນັ້ນ ແມ່ນພັນທະສັນຍາກັບໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນ ແລະ ຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
ມັນຖືກຕ່ອາຍຸຂຶ້ນໃໝ່ພາຍຫຼັງທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຜູ້ຖືກຊົງເລືອກໄດ້ຖືກຢ່າຮ້າງຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກກຳນົດໃຫ້ຕາຍໃນຖົນກັນດານ. ພັນທະສັນຍາກັບໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນ ສຳເລັດລົງໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງ ທີ່ປະຊາຊົນຜູ້ຖືກຊົງເລືອກກ່ອນໜ້ານັ້ນຖືກປະຕິເສດ.

ເອເຟໂຊ ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ນຳປາຖະໜາ ແລະພຣະກົດທຳໂຢຊວຍ ແລະຄຣິສຕະຈັກຍຸກຕົ້ນໄດ້ກະທຳສຳເລັດນັ້ນ ກໍເປັນ "ສິ່ງທີ່ນຳປາຖະໜາ" ເຊັ່ນກັນ.
ເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ທ່ານໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັບໂຊຊະນະ. ຕາປະທັບທຳອິດດຳເນີນຄຽງຄູ່ກັບຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ ແລະຖືກສະແດງໂດຍມ້າຂາວທີ່ອອກໄປພ້ອມກັບການພິສູດ. ສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມຈິງທັງສຳລັບໂຢຊວຍ ແລະສຳລັບຄຣິສຕະຈັກອັກຄະສາວົກ. ຕາປະທັບທຳອິດດຳເນີນຄຽງຄູ່ກັບຄຣິສຕະຈັກເອເຟໂຊ ທັງໃນອິສະຣາເອນສະໄໝບູຮານ ແລະໃນອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່.

ສະເມີນາໄດ້ມາຈາກຄຳວ່າ "ມູຮາ" ຊຶ່ງເປັນນ້ຳມັນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ສຳລັບອົບຊົບສົບຄົນຕາຍ. ຕາປະທັບທີ່ສອງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍມ້າສີແດງ ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບ "ດາບໃຫຍ່ເລີດ" ແລະ "ອຳນາດ" ໃຫ້ຖອນ "ສັນຕິສຸກອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ" ອັນໝາຍຄວາມວ່າ ມະນຸດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນຈະ "ຂ້າກັນເອງ." ຕາປະທັບທີ່ສອງດຳເນີນຄຽງຂະໜານກັບຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງສະເມີນາ ແລະມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງສົດອຳນາດທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ ອັນເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາມີຊັບເໝືອ ແລະຂ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງໃນໄລຍະຫຼັງຈາກຄຣິສຕະຈັກສະໄໝອັກຄະສາວົກ ແລະຍັງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພວກຜູ້ພິພາກສາດ້ວຍ. ໃນທັງສອງປະຫວັດສາດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ອຳນາດຈາກພາຍນອກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ນຳສົງຄາມແລະຄວາມຕາຍມາສູ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນຄຣິສຕະຈັກສະໄໝອັກຄະສາວົກ ສົງຄາມນັ້ນເກີດຈາກການປະຕິເສດສາສະໜາຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງໃນໄລຍະກ່ອນໜ້າຂອງເອເຟໂຊ ສາສະໜານັ້ນເຄີຍບໍ່ອາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້ ເມື່ອມັນໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ໂລກ. ແຮງຈູງໃຈຂອງສັດຕູແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນໄລຍະແຫ່ງພວກຜູ້ພິພາກສາ ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງໄລຍະກ່ອນໜ້າຂອງເອເຟໂຊ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງຄິດອຳນາດຂອງພຣະອົງເໝືອນຢຶບ ແລະເໝືອນບັນດາປະຊາຊາດທີ່ມາໂຢຊວຍໄດ້ຖືກໃຊ້ໃຫ້ພິສູດ. ຕາປະທັບທີ່ສອງດຳເນີນຄຽງຂະໜານກັບຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງສະເມີນາ ໃນທັງອິສະຣາເອນບູຮານ ແລະອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່.

ເຟຣີກໂມສ ໝາຍເຖິງ "ບັອມປະການອັນໝົນຄົງ," ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພະລາຊວັງຂອງກະສັດ. ຕາປະທັບທີ່ສາມດຳເນີນຄຽງຄູ່ກັບເຟຣີກໂມສ ແລະເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຊ່ວງທີ່ການພິພາກສາຂອງ ມະນຸດຖືກດຳເນີນໂດຍບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນ ໃນການຕໍ່ຕ້ານກັບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ການວັດແທກ ຫຼືການພິພາກສາ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕາຊັງ "ສອງ" ອັນ ທີ່ຊຶ່ງ "ເຂົ້າສາລີ," "ເຂົ້າບາເລ," "ນ້ຳມັນ" ແລະ "ເຫຼົ້າແດງ;" ຊື່ບອກເຖິງອຳນາດຂອງມະນຸດຜ່ານລາຊະສຳນັກ ຊຶ່ງບໍ່ພ້ອມຢູ່ສະເໝີເມື່ອທຽບກັບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ການວັດແທກຢ່າງຊື່ສັດ ຫຼືການຊົງຢ່າງຊື່ສັດ ບໍ່ຕ້ອງການຕາຊັງສອງອັນ. ຕາຊັງສອງອັນເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາທີ່ບໍ່ເທົ່າທຽມ.

"ເຂົ້າບາເລ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຖວາຍ "ຜົນແຮກ" ໃນເທດສະການບັດສະຄາ; "ເຂົ້າສາລີ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຖວາຍ "ເຂົ້າຈີບກສອງກອນ" ໃນເທດສະການເຟນເຕຄອດ. "ນ້ຳມັນ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ "ເຫຼົ້າອົງ" ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຳສອນ. ເຟຣີກໂມສໃນສະໄໝອິດສະຣາເອນບູຮານ ແມ່ນຊ່ວງເວລາຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນຜູ້ປະນີປະນອມ

ຜູ້ໄດ້ນຳການພິພາກສາມາດຖືກລະບົບການນະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລະດູການຈາກປັດສະຄາຖືກເພີ່ມເຕີມອອດ.
ຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ເຫຼົ້າອົງນີ້" ແລະ "ນ້ຳມັນ."
ທັງໃນອົດສະຣາເອນບູຮານ ແລະ ອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່, ຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງເປີກາໂມສ
ແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ຊາຕານພະຍາຍາມບັນລຸສິ່ງທີ່ມັນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍຜ່ານການຫຼັງເລືອດ
ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະເພາະ. ໃນເປີກາໂມສ
ຊາຕານໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ ໂດຍທາງການປະນີປະນອມ,
ບໍ່ແມ່ນໂດຍການຫຼັງເລືອດດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນສະເມືນາ.
ການປະນີປະນອມຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອົດສະຣາເອນບູຮານ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການປະນີປະນອມຂອງ Constantine ໃນອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່.

ທິອາທິຣາ ໝາຍເຖິງ "ການຖວາຍບູຊາແຫ່ງຄວາມສຳນຶກຜົດ" ແລະ ກ່າວເຖິງຈິດວິນຍານແຫ່ງການເປັນມູ່ລະ
ນະສັກຂໍ້ພິພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຖືກຂ້າເພາະນາມຂອງພຣະອົງ. ການຖວາຍບູຊາ
ແຫ່ງຄວາມສຳນຶກຜົດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຕຸ້ມໃຈທີ່ຈະປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດທຳມະກາງສະພາບການ
ອັນຮ້າຍແຮງ ດັ່ງທີ່ເຫັນໃນດານເຮອນ, ຊາດຣາກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ
ໃນລະຫວ່າງການເປັນຊະເລືອດເຈັດສິບປີ; ແລະ
ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການຖວາຍບູຊາຂອງພວກວາລເດນເຊຍນ, ພວກຮູເກໂນ ແລະ ຄົນອື່ນໆ
ຜູ້ຖືກທຳລະມານ, ຈອງຈຳ, ຖືກໃສ່ຮ້າຍ ແລະ
ຖືກຂ້າໂດຍອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.
ຕາປະທັບດວງທີ່ສຳຄັນຂະໜານຄູ່ກັບຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງທິອາທິຣາ ແລະ
ເປັນຕົວແທນຂອງການຂົ່ມເຫັງໂດຍບາບີໂລນໂບຮານຕ່ຳສູ່ສາເອນໂບຮານ ແລະ
ການຂົ່ມເຫັງໂດຍບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່ຕ່ຳສູ່ສາເອນສະໄໝໃໝ່.
ປະຫວັດສາດຂອງການເປັນຊະເລືອດທັງສອງຄັ້ງນັ້ນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນຕ່າງກັນໄດ້ຕ້ອງອາໄສການຫຼົງຫ່າງຈາກຄວາມຈິງ
ຊົງບັນດາກະສັດຂອງອົດສະຣາເອນ ແລະ ຈັກກະພັດຄອນສະແຕນຕິນໄດ້ກະທຳຂຶ້ນ.
ທັງສອງໄດ້ຕຸ້ມທາງໄວ້ສຳລັບຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທິອາທິຣາ.

ຊາຣ໌ດີສັບມີຄວາມໝາຍໃດທີ່ສອດຄ້ອງກັບການອ້າງວ່າມີນາມ; ແຕ່ການອ້າງນັ້ນເປັນຄຳຕົວະ.
ການສະຖິດຢູ່ຂອງເຊຄຣີນາບໍ່ເຄີຍປາກົດໃນພຣະວິຫານຫຼັງທີ່ສອງ.
ການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ເຄີຍປາກົດໃນປະຫວັດຂອງຊາຣ໌ດີສ.
ການປະຕິຮູບໃນຍຸກມັດໂດຍແກ່ນແທ້ແລ້ວເປັນລຳດັບຂອງການກ້າວໄປຂ້າງໜຶ່ງກ້າວ ແລະ
ຖອຍຫຼັງສອງກ້າວ.
ພາລະກົດທີ່ປະຫວັດຂອງຊາຣ໌ດີສຄວນຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນການປະຕິຮູບໂປຣແຕສແຕນ
ບໍ່ເຄີຍຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນ.

ຟິລາເດນເຟຍ ໝາຍເຖິງຄວາມຮັກສາມັກຄີດຸດພົ້ນອ້າງ ແລະເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຮັກພົ້ນອ້າງຂອງທ່ານ
ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ.

ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ກ່ຽວຊື່ພົ້ນອ້າງຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຕົວະ:
ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພົ້ນອ້າງຂອງຕົນທີ່ຕົນໄດ້ເຫັນແລ້ວ, ຈະສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງໃດ?
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດນີຈາກພຣະອົງ, ຄືວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ກໍຈົ່ງຮັກພົ້ນອ້າງຂອງຕົນດ້ວຍ.
1 ໂຢຮັນ 4:20, 21.

ຟິລາເດນເຟຍເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງບໍ່ມີການກ່າວໂທດ ຫຼື
ການຕຳນິໄດງໜຶ່ງໄປຫາຟິລາເດນເຟຍ.

ຈົງຂຽນເຖິງທຸດແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງຟີລາເດນເພຍວ່າ: ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ, ພຣະອົງຜູ້ສັດຈົງ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີກະແຈຂອງດາວດິດ, ຜູ້ທີ່ເປີດແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດປິດໄດ້, ແລະເປີດແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້, ຕັດຕົງນີ້ວ່າ; ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ: ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາໄດ້ວາງປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປິດມັນໄດ້. ເພາະວ່າເຈົ້າມີກຳລັງພຽງເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ໄດ້ຮັກສາພຣະວັຈນະຂອງເຮົາໄວ້, ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດນາມຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມາຈາກທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ, ຜູ້ທີ່ກ້າວອ່າວຕົນເປັນຢືດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ, ຫາກແຕ່ຕົວ; ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມາຂາບໄຫວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າແລ້ວ. ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັກສາພຣະວັຈນະແຫ່ງຄວາມອົດທົນຂອງເຮົາໄວ້, ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ໄພ່ນຈາກຍາມແຫ່ງການລ້ວງ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງທົ່ວພື້ນໂລກ, ເພື່ອທົດລອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາມາໂດຍໄວ: ຈົ່ງຍົດຖືສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີນັ້ນໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຊົງເອົາມາກຸດຂອງເຈົ້າໄປ. ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະ, ເຮົາຈະເຮັດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເປັນເສົາໜຶ່ງໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບ່ອກໄປຂ້າງນອກອີກເລື້ອຍ: ແລະເຮົາຈະຂຽນນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ, ແລະນາມຂອງພຣະຄອນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ຄືພຣະຄອນເຢຣຸຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ: ແລະເຮົາຈະຂຽນນາມໃໝ່ຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ. ພຣະນິມົດ 3:7-12.

ເມືອງຟີລາເດນເພຍໄດ້ຮັບ "ກະແຈຂອງດາວດິດ," ແລະໃນປະຫວັດສາດແບບຟີລາເດນເພຍຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບຸດຂອງດາວດິດ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນ ທຳມາກາງສັງຄົມ ຂອງຫຼັກການພະຍາກອນວ່າ Alpha ແລະ Omega, ຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ. ກະແຈນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການແຫ່ງ "historicism." ໃນຍຸກທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກຟີລາເດນເພຍໃນຕອນທ້າຍຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານ ພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ປະພັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີເື່ອງຊົງເປັນກະແຈນັ້ນ. ໃນຍຸກທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກຟີລາເດນເພຍໃນປະຫວັດສາດຜ່າຍ Millerite ວິນລຽມ ມິນເລີ ໄດ້ຮັບກະແຈນັ້ນ. ໃນສອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຈັດການກັບຊາວຢິວຜູ້ຄິດວ່າຕົນເອງເປັນບຸດຫຼານຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນ. ມິນເລີໄດ້ຈັດການກັບພວກໂປຣເຕສແຕນທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຊາວຢິວຜ່າຍວິນຍານ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ.

ຜູ້ໃດມີຫຼັກໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງສົງຄົມພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິດຕະຈັກທັງຫລາຍ. ພຣະນິມົດ 3:13

ລາໂອດີເຊຍ ຫມາຍເຖິງ ປະຊາຊົນຜູ້ຖືກພິພາກສາ, ແລະຊາວລາໂອດີເຊຍ, ຄືຊາວຢິວໃນຍຸກເວລາຂອງພຣະຄຣິດ, ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຖືກພິພາກສາໃນປີ 70 ຄ.ສ. ໃນຄາວການທຳລາຍກຸງເຢຣຸຊາເລັມ. ການພິພາກສາຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຜ່າຍໂປຣເຕສແຕນທີ່ຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ ເກີດຂຶ້ນໃນວິກິດກົດວັນອາທິດ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ພົບການພິພາກສາຂອງຕົນເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຂ່າວສານ ຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນລະດູບ່ອນໄມ້ປີ 1844, ແລະຈາກນັ້ນໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍພຣະເຈົ້າວ່າເປັນບັນດາບຸດສາວຂອງບາບີລອນ. ພວກໂປຣເຕສແຕນທີ່ຖືກ ຕຳເຫຼີນນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງແອັດເວັນຕິສມ໌ແບບລາໂອດີເຊຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາສື່ ບສວນ.

ໃນບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ທົບທວນໂດຍເນື້ອເທົ່ແລ້ວເຖິງຫຼາຍວິທີອັນຫຼາກຫຼາຍ ທີ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກເຈັດແຫ່ງໃນພຣະນິມົດ ສາມາດຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະຈາກນັ້ນຈຶ່ງນຳໄປປະຍຸກຕາໃຈໃນເຊິ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ແຕ່ສົງເຫງົ້ານັ້ນຈຳຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈແລະຖືກນຳໄປປະຍຸກຕາໃຊ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຫຼັກການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
“ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກເຮົາໂດຍສົດອຳນາດສູງສຸດ.”

ຂໍ້ຄວາມທີ່ສົງເຫງົ້າຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດ

ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດທີ່ມີຢູ່ໃນເວລາທີ່ຍື່ນໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ສົງເຫງົ້າຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໃຫ້ຄຳສັ່ງສອນແລະຄຳເຕືອນແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງປວງຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ສົງເຫງົ້າຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໃຫ້ຄຳສັ່ງສອນແລະຄຳເຕືອນແກ່ຄຣິສຕຽນແຕ່ລະຄົນຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ. ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງຄຣິດສະຕຽນສາສະໜາ

ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກຈົນເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ.

ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງອິສະຣາເອນໂບຮານ

ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງໂມເຊຈົນເຖິງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປີຄ.ສ. 70. ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດອາດຖືກຮັບຮູ້ແລະນຳໄປປະຍຸກຕາໃຊ້ໂດຍການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດ ແລະສາມແຫ່ງສຸດທ້າຍ.

ໃນບັນດາການນຳໃຊ້ໃນເຊິ່ງຄຳພະຍາກອນຫຼັກປະການອັນຫຼາກຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຈຳແນກຢູ່ນັ້ນ, ການນຳໃຊ້ດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຕາປະທັບທັງເຈັດ.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.